

Граждански съвет към Висшия съдебен съвет на Република България

Civil Council with the Supreme Judicial Council of Republic of Bulgaria

ПРОТОКОЛ № 52
от заседание на Гражданския съвет към ВСС,
проведено на 28.09.2018 г.

Днес, 28 септември 2018 г., петък, от 09:30 ч. в Пресцентъра на ВСС в сградата на Висшия съдебен съвет – гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, се проведе заседание на Гражданския съвет към ВСС, на което присъстват:

От страна на неправителствените и професионалните организации:

Г-жа Мария Карагъзова – председател на Гражданския съвет от НПО (председател на Асоциация „Форум”);

Г-жа Татяна Лисичкова – правен експерт на Асоциация „Форум”;

Г-жа Мария Колева – зам.-председател на Асоциацията на държавните съдебни изпълнители;

Г-н Иван Брегов – юрист в Института за пазарна икономика;

Г-жа Емилия Петрова – член на УС на Сдружение „Сефита“;

Г-н Ильо Хаджиминчев – член на Сдружение „Сефита“;

Г-н Владислав Славов – председател на Съюза на юристите в България;

Г-н Александър Николов – председател на Сдружението на администрацията в органите на съдебната власт;

Г-н Николай Михайлов – председател на УС НА Съюза на младите юристи;

Г-жа Емилия Николова – председател на Съюза на съдебните заседатели в България;

Г-н Любомир Герджиков – председател на УС на Сдружение “Камара на арбитражните и на съдебните експерти в България”, упълномощен за днешното заседание да представлява Камарата на независимите оценители в България;

Г-н Дойчин Благоев – член на Сдружение “Камара на арбитражните и на съдебните експерти в България“;

Г-жа Мила Георгиева – представляващ Център за приложно-правни изследвания и практики.

От страна на ВСС:

Г-н Красимир Шекерджиев – член на ВСС, зам.-председател на Комисия по атестиране и конкурси към Съдийската колегия на ВСС.

От Администрацията на ВСС:

Г-жа Зорница Златева – началник отдел „Публична комуникация и протокол“ в АВСС.

Заседанието протече при следния дневен ред:

1. Въпроси към Комисия по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС и Комисия по правни и институционални въпроси към Пленума на ВСС относно резултати от класиране на кандидати в конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ във ВКС - наказателна колегия, публикувано на 24.07.2018 г.

<http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/20/vks-nk.klasirane.pdf>

Обявата за конкурса е публикувана в бр. 1/02.01.2018 г. в Държавен вестник.

<http://www.vss.justice.bg/page/view/6735>

Вносител и докладчик по запитването: г-жа Мила Георгиева,

Председател на УС, Център за приложно-правни изследвания и практики;

2. Представяне на предложение към Гражданският съвет към ВСС да стане съорганизатор на кръгла маса, съвместно с новосъздадената Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) и Комисия по правни въпроси към Народното събрание на Република България, която да постави на дневен ред появилите се проблеми в правоприлагането в двете области (противодействие на корупцията и конфискация на незаконно придобито имущество) и да предложи последяващи мерки за тяхното преодоляване

Докладчик: г-жа Мила Георгиева, Председател на УС,

Център за приложно-правни изследвания и практики;

3. Разглеждане и приемане на решение по постъпило заявление за членство в Гражданския съвет към ВСС от НПО – Фондация „Институт за правна информация“

Представяне от г-н Михаил Бояджиев,

Институт за правна информация

4. Отчет за дейността на Гражданския съвет за изминалия едногодишен период и избор на председател / съпредседател за следващ едногодишен мандат

Докладчик: г-жа Мария Карагьозова,

Председател на Гражданския съвет към ВСС

5. Организационни въпроси.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Добър ден, колеги и добре дошъл на г-н Шекерджиев – член на ВСС. За днешното заседание г-н Любомир Герджиков е упълномощен да представлява Камарата на независимите оценители в България.

Започваме с т. 1 от дневния ред. Господин Шекерджиев, предполагам, че сте тук в качеството си на член на Комисията по атестирането и конкурсите?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, аз съм член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и съм зам.-председател на Комисията по атестирането и конкурсите. В това си качество съм тук.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Много Ви благодаря, че дойдохте. Запитването към Комисията по атестиране и конкурси при Съдийската колегия на ВСС е от страна на г-жа Мила

Георгиева, която седи до Вас, тя представлява Център за приложно-правни изследвания и практики, това е НПО - член на Гражданския съвет. Въпросите в работен вариант, които тя е изпратила до Комисията и до всички членове на Гражданския съвет, Ви бяха препратени предварително. Те бяха препратени и поименно до председателя на КАК – от страна на Съдийска колегия, до правна комисия, до г-н Чолаков, до Представяващия ВСС и до г-н Лозан Панов. Имаме представител на Комисия по атестирането и конкурсите, имаме и получена резолюция от страна на правна комисия – г-жа Пашкунова, която препраща въпроса отново към Комисия по атестирането и конкурсите. Г-жо Георгиева, заповядайте за своята презентация по въпросите.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Аз мисля, че въпросите сте ги прочели.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Касае се за конкурс за четири места във Върховен касационен съд.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Точно така. Защо точно този конкурс визирам, защото темата за начина, по който се въвеждат кадрите в системата е изключително важен. С всяка една година се подобрява прозрачността, което дава самочувствие на младите съдии, че не са зависими от никой и могат да правораздават, съответно и прокурорите, само съобразно собствената си съвест и компетентност. Когато обаче се променяха правилата за изборите за Висш съдебен съвет, през 2012 година, министър на правосъдието тогава беше Диана Ковачева, аз бях член на нейния правен съвет. Тогава депозирах писмено становище, че трябва да бъде на показ поведението на организирани магистратски общности в самата система, защото при варианта, тогава се прие предния вариант, който (знаете какво стана с прокурорската колегия тогава, как се бяха пазарили помежду си), но след това се възприе тази система, по която всеки магистрат гласува, която обективно дава много по-добър резултат и видяхме, че във Висшия съдебен съвет се избраха изключително недвусмислени фигури.

Това, което ми направи впечатление с този конкурс са няколко неща: първо, че е класирана на избираемо място член на Комисията, която идва от един провинциален град с несложна престъпна дейност, с несложна икономика, т. е. делата - и гражданските, и наказателните, не са белязани с някаква изключителна сложност. Освен това същата тази класирана кандидатка е с по-малко стаж от лица, които са останали извън чертата за класирането. Не е нормално да се очаква Комисията да класира само хора от апелативните съдилища, защото старото правило го знае „има млади майстори и стари калфи“, така че в този смисъл не смятам, че трябва само апелативните съдилища да вървят директно нагоре макар, че общата концепция е да се издигат директно хора, които имат опит и знания, доказани във времето, а апелативните съдилища, с една от промените преди две-три години (не помня кога точно) получиха някъде около 30% от компетенциите на Върховния съд по възобновяване на дела и други въпроси, което ги направи, издигна работата им на нивото на Касационния съд.

В тази връзка моят въпрос е: как са оценили делата, които е представила кандидатката и тези, които са изискани по служебен път. Колко от общата бройка дела, които тя е решила са били предмет на обжалване, защото повечето от делата на окръжните съдилища - и на военния включително, не вървят, няма такова обжалване, каквото е за делата в апелативните съдилища? И - не мислят ли членовете на комисията, макар че сега, до колкото ми е известно, г-жа

Пашкунова е инициирала ново правило „член на комисията да не може да участва в конкурси във времето, в което е в мандат“ – не знам дали е вярно, такава информация получих. Въпреки, че не е забранено по закон, действащата към момента правна рамка по въвеждане на кадрите налага да има убедителни изводи, че са класирани най-добрите.

Искам да кажа, че имам сериозни съмнения, че тази колежка от провинцията, която е с по-малко стаж и с по-леки дела е могла да убеди Комисията, че е по-подготвена от редица други колеги, съдии в Софийския апелативен съд, Пловдивския апелативен съд, Бургаския апелативен съд. И веднага искам да кажа, за да се избегнат спекулации, че това е тема, която нашия Център изследва. Всъщност ние изследваме моториката на приложението на законите, и това ще го видите и в следващата тема, защото в правен оборот се пускат отделни правни норми или целите в реконструкции, закони, и после никой не следи какъв е резултатът накрая. За това искам да приемете моя въпрос абсолютно обективно. Аз познавам Деница, която беше заместник-министър, когато аз възразих срещу това, че трябва да се внимава какво ще правят организираните общности. Тя е в този конкурс. Освен нея аз познавам още няколко съдии така, че не следва да приемате моя въпрос като заинтересованост, още повече, че Деница е на едно място, което изобщо е далече от класацията, и моят въпрос не би ѝ помогнал в никакъв случай. Това е което имам да кажа.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Т. е. Вашите обструкции са относно класирането на трето място на г-жа Бонка Василева Янкова, съдия в окръжен съд към по-висше ниво?

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Не персонално. Аз дори не зная как се казва, но каква е убедеността, която ще оставят в нас, защото за мен това е безсрамие, признавам си. И като имам личния си опит, че винаги, когато изразяваш позиция ядосваш едни и разсърдваш други, пак ви казвам, че не срамувам да кажа, че за мен това е безсрамно. Да класираш човек от Комисията с по-малко стаж от тези, които са останали „зад борда“, от по-лек съд, и каква е оценката, която е дадена над качеството на актовете.

Г-н Шекерджиев, надявам се, че лично не съм Ви засегнала, защото Вие знаете, че нашия Център се занимава с такива въпроси, и ги отнасяме дори и до Европейския парламент.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, защо да ме засегнете? Аз не съм член на Комисията, повярвайте ми.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря, г-жо Георгиева. Заповядайте, г-н Шекерджиев, да вземете отношение.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Това ли е редът?

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Сега, преди да започна, искам няколко неща да уточня. Аз не мога да изразя позицията на КАК, която е една от важните комисии на Висшия съдебен съвет, тъй като въпросите, които са поставени ще бъдат разгледани на редовното заседание на КАК, което ще се проведе следващия понеделник.

Тук единственото нещо, което мога да направя, е да изразя моята позиция като член на КАК от една страна, като човек, който е правораздавал във Върховния касационен съд и то точно в наказателната му колежия, и може би като един от малкото, които са ходили на изпит и

са го губили, ходили са на изпит и са го печелили, и са изпитвали в случая тогава, когато бях избран (беше за изпит за апелативен съд).

Колеги, Висшият съдебен съвет е в малко особената позиция да трябва да дава отговор на въпроси, които са направени от колективен орган, каквато е Комисията, трима членове, които са действащи съдии от Върховния касационен съд, един от които е академично лице – преподавател, и един единствен член на КАК, който обаче не е взимал никога участие, в което и да е заседание, свързано с провеждането на този конкурс. Висшият съдебен съвет и Комисията по атестиране и конкурси е била ангажирана с дейност, която е свързана с атестирането на всички кандидати. Вие знаете, че изводите от атестацията са част от комплексната оценка, която се получава от този конкурс. Повечето от въпросите обаче са свързани с качество на актове, които са направени от членовете на конкурсната комисия.

Ако ми позволите, ще започна въпрос по въпрос, а може би после ще кажа и какво мисля по принцип за цялата процедура.

Първият въпрос е свързан с продължителността на стажа на кандидатите, който е обективен критерий за професионализъм. Колеги, към настоящия момент не съм съдия, но съм бил такъв двадесет и една години, надявам се да продължа да бъда, след известно време, и искам да Ви кажа, че съдията правораздава въз основа на правила. Правилата са пред нас и в тях професионалният стаж и продължителността на стажа има значение само и единствено, когато имаме еднаква оценка. Когато нямаме еднаква оценка, тогава стажът няма значение, има значение оценката. Дали е правилно или не това са правила, които са приети не от този Висш съдебен съвет. В това класиране, което е на Вашето внимание, ако не се лъжа, има такъв случай, в който дължината на професионалният стаж има значение и то е защото имаме една обща оценка, ако не се лъжа, това са за съдиите Каракашева, Вълкова, Петкова и Йорданова – те имат равни оценки от 5,63.

Мога да млъкна разбира се, но няма да го направя. Ще кажа какво мисля за професионалният стаж. Според мен професионалният стаж не трябва да бъде водещ критерий, когато става дума за различно качество или различни оценки. Не съм съгласен, че човекът с по-дълъг професионален стаж трябва да изпревари този с по-къс професионален стаж, но който е по-добър, макар и с малко. Ето защо аз лично смятам, че професионалният стаж не би следвало да има отношение, когато става дума за различно качество. Така мисля аз, а очевидно и хората, които са писали Наредбата.

На втори въпрос минавам. Преценка за качеството на върнатите ВКС актове, чрез съпоставка не само на потвърдени, отменени, изменени актове като брой, но също и колко от обжалваемите съдебни актове не са били обжалвани, колко от постановените в процентно отношение са били обжалвани пред ВКС за кандидатите за апелативни съдии и съответно за обжалваните актове на окръжните и военни съдии пред по-горна инстанция. Колеги, това са критерии, които са взети предвид при атестирането на отделните кандидати. Мога да го кажа, защото съм участвал в атестирането на част от тях. Винаги процента на отменени, изменени и потвърдени актове е част от един от първите два критерия, които са съществени при оценката на кандидатите. От друга страна обаче колеги, никой не може да избере къде да правораздава. Един съдия в Софийски градски съд разглежда средно двадесет и три дела месечно. Един съдия

в Окръжен съд – Силистра например, разглежда близо четири пъти по-малко. Това не значи, че не може да има добри съдии в Силистра. Между другото не познавам нито един и никога не съм ходил в този град, давам го просто като пример.

Съдията не си избира делата и не може от делата да направим извод за качеството на съдията. Ще Ви дам пример. Най-много дела се гледат в София, те са в пъти повече, от колкото на различни места. Ще ви дам само пример – Софийски районен съд разглежда, да кажем, сто и осемдесет хиляди дела годишно. Вторият по натовареност съд, който е Пловдивски районен съд разглежда със сто хиляди по-малко. Ако отидем на Ивайловград, Златоград или някои от тези съдилища, разликата ще е драстична. Това обаче не е проблем на съдията, това е проблем на Съвета, който трябва да изравни натовареността. Но не може да се каже, че съдията, който разглежда повече дела е по-добър от този, който разглежда по-малко.

Същото е и със сложността. Вярно е, че в апелативен съд се разглеждат определена категория дела, които по „default“ би следвало да бъдат по-сложни от тези, които се разглеждат от окръжен съд предвид това, че първа инстанция там е окръжен, респективно градски съд. Само, че колеги, ако продължим тази мисъл, тази идея и тя е вярна, то тогава много хора биха казали, че в София се разглеждат повече дела, които са по-сложни от тези, които се разглеждат например в Търново, Варна, Бургас или Пловдив, което обаче не е вярно. Не може качеството на съдията да бъде определяно от вида, сложността или броя на делата, които се разглеждат от съда, в който правораздава.

От гледна точка на конкурса. Колеги, правилата са ясни - взимат се определен брой дела, част от тях посочени от кандидата, част от тях изисквани от конкурсната комисия. Четат се дела, не се четат актове. Когато ние атестираме, ние четем актове. Там колегите четат дела. Те правят преценка, която е по-задълбочена от тази при атестиране от гледна точка на това, че те прочитат цялото дело, а атестационната комисия няма възможност да прочете примерно делата, които са на отменените актове за последния петгодишен период. Ето защо равен брой актове се взимат и би следвало да се отчита колко от тях са отменени, изменени и т. н. Само, че ВСС не може, а и не бива да прави каквато и да е преценка за оценките поставени в Комисията от членовете ѝ. Това е практика, която между другото, като че ли се споделя и във Върховния административен съд. Ние не можем да контролираме това.

Преценка за качеството на върнатите от ВКС актове чрез съпоставка не само на потвърдени, отменени, изменени като брой, но също и на брой обжалвани, и какъв процент са били обжалвани - това с процента не го разбрах. Никой съдия не може да въздейства на процент обжалвани дела, поне на мен така ми се струва, това не може да бъде критерий. Имало е случай във ВСС и то в този състав на КАК, когато КАК си е позволила да занижи един от критериите и да даде много ниска оценка в хода на атестация, заради това, че много малък брой дела са били проверени от горната инстанция, но там проблемът беше различен. Просто съответния колега не пишеше. Той имаше да изпише няколко стотин дела, а беше изписал примерно двадесет или тридесет, малка част, от които бяха обжалвани. На практика атестационната комисия тогава си позволи да каже, че няма как да бъде направена преценка за качеството на работата му на база проверени дела, защото много малък процент са проверени.

Ако това се е имало предвид, когато са задавани тези въпроси, то пак ще кажа – броят дела, които са прочетени и проверени от Комисията за всеки един от кандидатите е еднакъв.

Продължавам нататък, априори Законът е определил в апелативните съдилища да се разглеждат преимуществено по-тежки дела предвид - да, това е вярно, казах нещичко, на това основание възниква въпросът по какви критерии кандидатите - окръжни и военни съдии, са могли да бъдат класирани на избираеми места. Категоричен противник съм на това, повишият по степен съд, да дава предимство при кандидатстване за повишаване. Категоричен противник съм и на това, че човек, който е бил командирован в по-горния съд, при последващ конкурс би следвало да има предимство. И понеже ви казах, че съм участвал, ще ви дам няколко примера.

Когато аз се явих на конкурс за Върховния касационен съд, тогава във Върховния касационен съд имаше двама командировани - единият, от които бях аз, местата бяха три. В резултат на което избрах трима колеги и нито един от командированите. Този конкурс го загубих. На следващия конкурс във Върховния касационен съд пак имаше двама командировани, пак имаше три места. Тогава избрах един от командированите, това бях аз. Другия не го избрах. На конкурса, на който аз бях член на комисията, това е конкурсът за апелативните съдилища, може би предпоследният, който се проведе, тогава в Софийския апелативен съд имаше седем души командировани и четири или пет места. Комисията, тогава избрахме само трима от командированите, като двама от тези, които бяха избрани за съответните места, бяха съдии от - в случая, Градски съд.

По въпроса за провинция – София и разделението. В същия този конкурс на апелативния съд, защото стана дума за Деница Вълкова, Деница Вълкова беше съдия от провинциален съд и тя се конкурираше със съдии, повечето от които от софийските съдилища, и повечето, от които командировани в апелативен съд. Беше класирана преди тях и то много преди тях. Тя беше там трета или втора, или четвърта, не помня, но зад нея имаше дълга поредица – от софийски съдилища, работили като командировани.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Извинявайте, за кой конкурс става въпрос, че аз не разбрах.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: За апелативен съд. Тя беше кандидат за Апелативен съд – Бургас, а аз бях член на комисията. Давам пример с конкурсите, в които съм участвал.

Продължавам нататък. “Взети ли са предвид езиковите познания на кандидатите, които в условията на международно правното сътрудничество са важни колеги?” Не са взети. Според мен - правилно. Ние би следвало да избираме съдия във Върховен касационен съд и трябва да се вземат предвид други познания, а не езиковите струва ми се.

„За Гражданския съвет е важно да знае членството на класираните съдии в магистратски НПО съвпада ли с членството на членовете на комисията по атестирането в една и съща организация.“ Аз не членувам в каквата и да е организация, защото не съм съдия понастоящем, но доколкото ми е известно има публичен регистър, от който може да се види членството на всеки един съдия в съответната организация. Готвейки се за днешната среща с вас си направих труда да погледна. Бойко Рашков не членува, защото не е съдия, а от останалите двама - двама са членове на Съюза на съдиите, двама не са членове на Съюза на съдиите. Не съм сигурен, че

членството във каквато и да е неправителствена организация трябва да бъде отчитано или би следвало да бъде някакъв недостатък, или предимство. Не смятам, че това е правилно.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: А класираните кандидати, има ли класиран член със същата организация?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, погледнах само за Комисията.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Защото за военния съдия със сигурност знам, че е член на ССБ, но за другите не съм проверила.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Нямам никаква представа да Ви кажа, но ще стигна и до там. Погледнах за членовете на комисията - двама са, двама не са и Бойко Рашков е представител на академичната общност.

„Настояваме за публичност и конкретно как оцениха качеството на съдебните актове, за да класират апелативни съдии след окръжни и районни съдии?“ - мисля, че казах.

Сега ще Ви кажа нещо друго, ще изляза от въпросите, защото мисля, че е редно. Аз бях един от представителите на Върховния касационен съд, когато се променяха правилата за провеждане на конкурси, тогава бях един от противниците на системата, която беше въведена към настоящия момент за провеждане на конкурси, бях категоричен привърженик на това да има конкурс със събеседване. Винаги съм смятал, че съдийската работа е публична и един съдия трябва да може да обясни своите актове пред една компетентна комисия.

Защо смятах, че е по-добър този вариант - защото качеството на актовете не може да бъде проверено само от четене на дела или на актове. На мен ми се струва, че трябва да има и контакт с кандидата. Защо беше хубаво да го има, не знам дали знаете, тогава този конкурс се записваше, имаше пълен запис на това, което се случва. Всеки един, който се интересува можеше да погледне, да види какви въпроси са зададени, какви отговори е дал кандидатът. Да съобрази дали въпросите са свързани с дела или просто са извън правилата. Към настоящия момент обаче, така или иначе, това нещо беше прието. В момента конкурсът е изключително закрит, което създава и това усещане за непрозрачност. Това са правилата.

Има обаче нещо, което ще Ви кажа, защото го проверих (аз имам тази информация, вие я нямате) от гледна точка на това, до сега е имало много конкурси, в които един или двама от кандидатите, по-скоро от конкурсната комисия поставят твърде различна оценка на някой от кандидатстващите, което предопределя общия резултат. Когато имате много кандидати и когато имате избираеми места, които влизат в рамките на пет, осем или дванадесет стотни, тогава, когато – например, се поставят четири шестици и една единствена петица по някаква причина, то образно казано, този член на комисията, който е поставил петицата, изважда самостоятелно от класирането съответния кандидат. Вие нямате публична, и тази информация не е публична, как са били класирани отделните кандидати. Аз я проверих, но нямам право да Ви я дам, още повече аз не съм никакъв в комисията. Истината е, че това, което те са представили, разликата при класирането на първите четири, нека сложим следващите четири, защото аз това проверих, никъде не надхвърля двадесет и пет стотни, което значи, че всички представители са дали сходни оценки, само на едно място има тридесет и три, което е стъпка и половина. Какво значи това колеги, това значи, че класирането е направено по начин, щото преценката на всеки един от комисията е била сходна на другите членове на комисията.

Понеже аз обичам да съм конкретен и смятам, че се казаха едни неща, които аз няма да възприема, специално по отношение на начина на класиране, в случая на Бонка Янкова, искам да ви обърна внимание на това не какво е сторено, а кой го е сторил. Комисията е председателствана от съдия Капка Костова, членове са съдия Мина Топузова и съдия Лада Паунова. Мисля, че ги познавате. Член на комисията е Бойко Рашков, член на комисията е и Иванка Шкодрова. Вие наистина ли си мислите, че някой може да отиде и да каже на Лада Паунова, Капка Костова, Мина Топузова и Бойко Рашков какво да направи!? Колеги, това е пълен абсурд! Не само никой не може да го направи, никой не може да ги попита какво са направили, защото никой не го е и сторил! Не вярвам тези четирима, не говоря за Шкодрова, защото Шкодрова не е толкова популярна, колкото останалите четирима, ще се поддадат на натиск или ще направят заговор по силата на който да класират Бонка Янкова преди други съдии, които очевидно г-жа Георгиева смята за по-добри.

Ще Ви призова да направите нещо. Колеги, актовете са публични, прочетете ги. Вземете три дела на всеки един от класираните и го сравнете с три дела на някой, който е по-назад. Може би ще си дадете отговора защо така е класирането. Аз познавам от първи до осми класиран, всички без колежата Луков, никога не съм го виждал, всички останали обаче ги познавам. С част от тях съм работил, част от тях съм атестирал, с част от тях съм говорил по работа във връзка със семинари, а извън тях и моето становище е, че те, и първите осем – оглеждам се в първите четири и следващите четири, те са отлични съдии. Това е и становището на КАК, тъй като те имат оценка от атестацията от деветдесет и девет нагоре. Но категорично не съм съгласен с извода, че класирането е несправедливо, манипулирано или по някакъв начин то е непрозрачно. Пак казвам, актовете на всеки един от тях са публични, вижте ги – как пишат, колко разбират и какво им е качеството.

Ако искате и има някакви други въпроси съм склонен да ви отговоря.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Аз имам допълнителни въпроси.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Вярно ли е, че всичките кандидати са получили по деветдесет и девет точки?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, веднага ще Ви кажа, че не е вярно. Имам данните: Красимира Медарова – сто точки, Невена Грозева-Недева – деветдесет и девет, Бонка Янкова – сто точки, Надежда Велева – деветдесет и девет, Даниел Луков – деветдесет и девет, Петя Колева-Рушанова – сто и петдесет, и следващите са по деветдесет и девет.

ОТ ЗАЛАТА: Сто и петдесет?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Стоте точки на Медарова нямам спомен от кого са дадени, но Бонка Янкова не е атестирана от този състав на КАК, а от предходен. И не знам дали е атестирана от КАК, нямам идея, но атестацията е стара, защото при подготовката на конкурса всички, които имаха две атестации не бяха атестирани за трети път и това е правило, което беше възприето от Комисията.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Вторият ми въпрос е - съгласна съм с правните Ви аргументи. Още повече, че още като постъпвах като прокурор, един възрастен човек ми каза „И никога не забравяй, че с едни и същи аргументи можеш да внесеш обвинителен акт, можеш и да

прекратиш делото. Само трябва да сложиш запетая и да обясниш какво искаш да кажеш.“ Но в случая за мен е важно, че тази всичката „галимация“ по класиране на необичаен кандидат, идва когато се сменят правилата и няма това събеседване, което се записва, както Вие казвате, където личи и личният интелект на кандидата, неговата правна култура. Той може да е представил нещо, може да е преписвал това в решенията си от учебници, но когато го питаш директно – разбираш кой е той. И за това при мен се породи съмнение. Не вярвам, че тази класация е по-обективна по тази причина.

И третият ми въпрос е: има ли практика ВСС да връща класиранията отново на КАК, защото тази КАК вече не е в същия състав, следващият състав на КАК да прецени отново кадрите?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Как? Да го върнем на КАК?

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Има ли такава процесуална възможност?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Дума да не става! Не само, че няма, то и не бива. ВСС не може да се занимава с назначаване и повишаване на съдии. Недейте, моля Ви.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Добре, Вие всъщност какво правите на заседанията? Само вдигате ръка независимо кой какво Ви е предложил? Поради липса на компетентност?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Чакайте, чакайте, чакайте. ВСС се занимава с атестирането?

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Г-жо Карагъзова, там ще се води диалог или ще може всички по някое време да си кажем становищата?

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да. Г-жо Мила Георгиева трябва да аргументира своите въпроси, както и г-н Шекерджиев подробно и по същество отговаря на всеки един. За това всъщност мисля, че това са хората, които в момента могат да задават и да отговарят на въпросите. След което, като се изчерпат, ще дам думата на всеки един от вас.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Да дойдем след около час, ако е така.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Ние нямаме ограничение във времето. Това е един много важен въпрос и всеки трябва да изкаже своята позиция, защото те са явно на противоположни такива.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Да, чухме единия, чухме другия. Да кажем и ние по две думи, и може да продължи след това.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Заповядайте, г-жо Георгиева.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Не, нямам повече, казах си моите въпроси, и няма да отегчавам повече Съвета. Аз съм много удовлетворена от това, което каза г-н Шекерджиев. Но моите съмнения се коренят в липсата на публичност, от променените правила, от това, че има член на КАК, който се класира избираемо. Това са съмненията ми и няма кой, а пък защо Комисията...

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинете, понеже за пръв път участвам. Ако искате просто ми казвайте кога да отговарям.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не, няма нужда да Ви я давам. Мисля, че е напълно ясно кой задава въпрос и кой отговаря.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Имам становище по отношение „Трябва ли член на КАК да взема участие или да не взема в конкурси“. Много хора смятат, че КАК е просто комисия

към ВСС. КАК е много повече от комисия към ВСС. КАК е коректива на ВСС, защото там мнозинството са професионална квота действащи съдии. И прокурори, но ще говорим за съдии. КАК е този орган, който трябва да ограничи качеството на работа на едни съдии от качеството на работа на други съдии.

В КАК трябва да има достатъчно компетентни хора, които да могат да сторят това. Най-добре е те да са от по-високи висши съдебни инстанции. Проблемът обаче е, че никой от ВКС не иска. Разбирате ли? Те не могат да бъдат задължени. Досега в първата КАК бяха колегите Пашкунова и Имова. Във втората нямаше нито един от наказателна колегия. Сега имаме един кандидат, а ни трябва четири. Така е по Правила. При това положение ние като Съвет имаме интерес максимално добри колеги да влязат в КАК, за да могат да осъществяват тази дейност по начина, по който е разписан Закона. От друга страна, ако вземем най-добрите колеги или тези, които са добри като качество, тогава ако ние им забраним да кандидатстват, това значи те не да пропуснат една професионална година, а много често ще пропуснат много повече, тъй като конкурс за върховен, апелативен и окръжен съд няма всяка година.

Факт е, че към настоящия момент в апелативни съдилища не са отворени конкурси от много време. Сега имаме конкурс. В окръжен съд няма конкурс от много време. Не е ясно и освен това, дори и да има следващ конкурс на ниво апелативен или на ниво окръжен съд, дали за конкретната специализация на члена на КАК ще има място. Ще ви кажа и защо. Ако ние вземем четирима наказателни съдии, много възможно е при следващо завъртане на всички конкурси, когато се обяви конкурс за апелативен съд, просто да няма места за наказателни съдии, защото наказателните дела в национален мащаб намаляват. Просто няма нужда от тях.

Сега например ние ще обявим конкурс за окръжен съд. Поне силно се надявам да го направим в рамките от една до три седмици. Голяма част от свободните места ще бъдат за граждански съдии или съдии в търговско, защото там има тренд на повишаване на делата за сметка на наказателно. От тази гледна точка, ако ние решим един читав съдия, който е в КАК, да отпадне да участва в конкурс, ние няма да го лишим за една година, а може да го лишим за много време. Ето защо, аз не смятам, че участието в КАК трябва да бъде пречка за участие в конкурс, когато съответният кандидат не взема никакво участие в дейността по атестиране, свързана на колегите в конкурса и обсъждане на каквото и да било. Това е моето мнение. Но Правилата, както се приеха м. юли, като че ли колегите са на противно мнение. Резултатът е такъв, че ние нямаме кандидати.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Аз мога ли да задам един въпрос. Г-н Шекерджиев, кога и по какви причини отпадна събеседването?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Имаше изменение в Закона за съдебната власт. Просто повечето от моите колеги твърдяха, че това е обидно и че не бива да се провежда по този начин. Аз смятах обратното и бях малцинство. Така или иначе закона вече е приет.

МАРИЯ КОЛЕВА: Мария Колева съм аз от Асоциацията на държавните съдебни изпълнители. Въпреки, че всички твърдят навсякъде, че конкурсите са прозрачни, продължава в обществото да битува мнението, че нещата са нагласени за определени хора. И исках лично Вас да попитам, понеже нямате представителни функции и изразявате лично становище, за това

исках да Ви попитам, когато Вие отпаднахте от конкурс, имахте ли усещането, че има външно влияние?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не. Бях много ядосан.

МАРИЯ КОЛЕВА: Нямахте усещането, че нещата са били нагласени по някакъв начин?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Бях много ядосан да Ви кажа. Тогава класирането беше такова, че аз смятах, че трябва да бъда класиран по-напред, но никога не съм смятал, че са ме изпреварили по предварителен сговор.

ДОБРИН БЛАГОЕВ: Това е субективна оценка.

МАРИЯ КОЛЕВА: Обикновено такова е усещането на всички, които отпадат. Нормално е те да бъдат разстроени.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Понеже си говорим за моя опит, тогава беше много интересно, защото когато отидох за първи път, въпросите които ми задаваха бяха много общи. Мотивация, география, с какво се занимавате и т. н., и аз отговарях за всички тези неща общо. Така ни класираха, защо така ни класираха е въпрос, които никога не зададох после на всички от членовете на комисията, с които по-късно работихме. Никога не съм си позволил.

Вторият път, като отидох на изпит, бях подготвен да отговарям на въпроси за мотивация, защо искам да стана върховен съдия и т. н. Няма да забравя, председателя на комисията се обърна и каза: „Вие защо сте написали в един от съдебните си актове, че е недопустимо оперативния работник да бъде разпитван като свидетел и по този начин да бъдат приобщени направени извънпроцесуални самопризнания?“ И аз трябваше да променя всичко, просто това беше друг изпит. По тези правила със запис, които си говориме само по дела. Давам ви пример. И тогава не го спечелих. Между другото на този конкурс много хора от Апелативен съд - София загубиха за сметка на колегата Румен Петров от Окръжен съд – Пловдив. Колеги, конкурса зависи от комисията. Повярвайте ми, ако комисията си свърши добре работата и е почтена, то тогава конкурса е честен. Аз не съм човекът, който може да каже дали комисията е почтена или не. Но доколкото познавам тези стари комисии, за мен всичко е наред с този конкурс. Така мисля.

МАРИЯ КОЛЕВА: Аз примерно от г-жа Капка Костова нямам чак такива добри впечатления, защото на времето лично тя мен ме подведе за едно нещо. Говоря във времето, когато тъкмо се чудех на къде да хващам професията, нали и няма да го разказвам с подробности. Но има субективизъм във всяко нещо.

Нещо друго е проблема при нас, ние не сме поставили на разпит колегата и т. н., но при нас проблемът е, че ние не знаем тънкостите и никой не ги знае. Ние нямаме достъп до тънкостите. Нали всеки конкурс има тъкности на провеждане. Всеки може да ни „замаже очите“, както се казва, с това че всичко е наред, защото ние нямаме тази информация.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Само искам аз да кажа нещо. Тъй като майката на г-н Шекерджиев ми беше колежка и много добра приятелка. Когато той се явяваше на конкурс, аз в този период правех прогнози. И познавах за прокуратурата 100%. Като се обяви конкурс и видях кои са кандидатите, аз ги класирах. Веднъж отидох при председателя на комисията и казах, защо лъжете хората? Ще класирате тоз, тоз и тоз. Той чу моята класация и размести един, които аз бях сложила на второ място и го сложи на четвърто място, тя пък комисията взе, че не го избра.

Когато провеждах конкурса с Вас, аз също погледнах и казах, че ще има други фактори, които ще... Така че, няма обективизъм. Аз също се съмнявам в Капка Костова. Сега искам да кажа, след като се изчерпа темата, че тази госпожа от Разград организира съдебни мероприятия там. Повече няма да говоря. Извинете ме, г-н Герджиков.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря. Заповядайте, г-н Герджиков.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Благодаря, че ми дадохте думата, казвам се Любомир Герджиков. Представявам Камарата на арбитражните и на съдебните експерти. Макар и не сме така надълбоко запознати с темата, искам да благодаря на г-н Шекерджиев за двустранното изречение, както и на г-жа Георгиева за това, че постави този въпрос, защото по наша представа този въпрос е важен, защото касае ресурсното обезпечение на съдебната власт, в частност достатъчно добри кадри, които да правораздават в страната.

Бих искал да кажа, че съм малко стресиран от това, което чувам в изложението. Някои неща, като например практическия опит на хората, които се избират, не е чак от такова задължение и може да не се вземе до голяма степен под внимание. Искам да кажа, че има държави и то в Европа - като Швейцария, където квалификационна степен се придобива и само на основание на придобит дългогодишен опит. Примерно така е при одиторите. Ако са минали през всички степени – калфа, чирак, майстор, може да придобие съответната образователна степен, без крака му да е стъпвал в академично заведение. И към това да допълня, че и знанието на езици - поне по наша представа, е изключително важно, защото иначе си живеем, както казват, все в нашата кочинка. Светът се отваря, може да се разменят мнения и е много полезно да бъдат така, защото тези процеси, които вървят в Европа, рано или късно достигат и до нас и трябва човек да може да се вписва в тях. Така, че знанието на езици, според нас, също би трябвало да бъде - не най-важния за съдия, но един от критериите при подбор.

МАРИЯ КОЛЕВА: Най-малкото е признак на интелект и обща култура също така. Г-н Герджиков, то като не е изискване за най-високите етажи на властта...

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Вижте, аз не съм съдия, но съм разговарял със съдия от ЕС за правата на човека и ми остави изключително дълбоко впечатление този разговор. Винаги се научава нещо ново от контакти.

В заключение - голяма част от тези недоразумения възникват и заради това, че тенденцията, която имаше предния ВСС да контактува повече с гражданското общество, включително с Гражданския съвет към ВСС, взе в някаква степен да се negliжира от новия състав и мисля, че ефектът ще бъде точно такъв, че все повече процедури ще изглеждат спорни, ако те предварително не бъдат обсъдени и в някаква степен разяснени най-вече и обяснени. Това исках да кажа. Благодаря за вниманието.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: По закон, за да станете върховен съдия, трябва да имате дванадесет години стаж. Тук пред мен е стажа, понеже сме се съсредоточили, може би неправилно върху първите осем. Да Ви кажа, че човекът с най-малко стаж е с двадесет и две години почти, а тази дама, която е в центъра на този спор е с двадесет и девет години стаж. Ще ви кажа и още нещо.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Двадесет и девет? Ето вижте моята справка - седемнадесет пише.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ще го проверя. Но така или иначе и седемнадесет е повече от дванадесет.

Колеги, аз съм бил младши съдия в Софийски градски съд, районен съдия, градски съдия, апелативен съдия, когато дойдох във Висшия съдебен съвет имах двадесет и една години стаж като съдия. Живот и здраве, когато се върна като съдия, мога да Ви кажа, че на двадесетата година не съм бил по-добър, отколкото на петнадесетата. Не съм сигурен, че този с повече стаж е по-добър от този с по-малък. Още повече, че съдийската професия, както всяка една друга професия, изисква рутина. Нещата започват да се повтарят и човек, ако няма желание за развитие, той няма да стане по-добър, напротив - ще губи качества.

Ето защо на мен ми се струва, че гаранцията от дванадесет години, която е законова, е достатъчна, още повече тя във всичките варианти е надхвърлена. От тази гледна точка, бях командирован във Върховния съд на четиринадесетата година, ако трябваше стаж да има, а станах върховен съдия на шестнадесетата година от моята кариера. Ако трябваше това да се гледа като стаж, то аз няхах никакъв шанс. Просто много млад съм станал съдия, бях на 25 години, когато отидох на конкурс в Софийски градски съд така, че стажа – продължавам да твърдя, че не може да бъде определящ.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря. Г-н Брегов – заповядайте.

ИВАН БРЕГОВ: Благодаря. Няколко бележки. За да се стигне до този вариант на КАК с промените в ЗСВ от 2016 г., аз тогава бях член в работната група и конкретно беше представен анализ и от ВСС от есента на 2014 г., който беше стигнал до доста неприятни изводи за това, колко различни критерии все пак се появяват, при атестирането специално на съдиите. Възприеха една стара идея за отделна КАК, която е по-близка до българката традиция върховните съдии да участват по-активно в кариерното израстване на съдиите. Това защо има повече представители на ВКС в КАК ни е ясно за всички. Стигна се варианти, в които примерно конкурсите за върховни съдии се оценяват от членове на КАК, които са районни съдии, което беше недоразумение в някакъв начин. Сега вече това няма как да се случи. Системата по-скоро се променя към нещо по-добро, безспорно. Стигайки все пак до това да въвлечаме върховни съдии и да ги коментираме професионално тук, както сега съдия Костова, искам да ги поканим да им дадем право на отговор все пак. Някак си не е.... Ако искате да продължим, темата е безкрайно интересна, конкурсите винаги са били сериозен проблем в работата, на който и да е състав на ВСС. Винаги са били най-обсъжданата тема както за административни ръководители, така и за повишаване. Да питаме съответно съдия Костова, дали има мнение по въпрос. Както и защо се тук се стига до личностни нападки, което не е наша работа.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Не, не са личностни. Аз само казах, че бях правила едни други прогнози година по-рано и после времето ги доказа и аз мога да ги кажа кои са. Но няма смисъл в тази тема да... С цялото си уважение към върховните съдии, аз и предния път го казах и тук го казвам, поставих темата, защото какъвто е върховният съд, такава е държавата. А там има перфектни. Аз си събирам решения на такива хора, които са за учебни програми. Прекрасни.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря ви. В тази връзка вчера във ВСС е постъпило писмо от г-жа Капка Костова във връзка с днешното заседание, в което тя казва: „По въпросите от т. 1 от дневния ред на заседанието, които са адресирани към КАК на Съдийска

колегия на ВСС и КПИВ, аз, в качеството си на член на конкурсната комисия за повишаване в длъжност на съдия във ВКС, не намирам за необходимо и удачно участието си в това заседание, след приключване на дейността си и при наличие на подробно мотивиране на оценките и класирането, което е публично. Изборът е изцяло и единствено в правомощията на Съдийската колеги на ВСС.“

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Този конкурс ще стигне до Вас, така че ще видим какво ще стане.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Продължава да чета: „Имам служебни ангажменти, които не могат да бъдат пренебрегнати, поради това участие на членове на Комисията на заседанието, не е възможно.“

МАРИЯ КОЛЕВА: Бих искала да кажа и нещо друго – честотата на конкурсите, например мога да кажа в нашата професия и в моята служба, Софийска конкретно. Това е на вниманието на ВСС за сведение. От 5 години има назначени хора до конкурс и конкурс още не е имало. Т. е. това обезсмисля изобщо

ОТ ЗАЛАТА: Системата на конкурсите.

МАРИЯ КОЛЕВА: Аз не виждам никакъв смисъл вече.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Може би съм правилният човек да отговоря.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Бих си позволила да добавя, че темата е много важна и може би си струва да бъде предмет на отделно обсъждане.

МАРИЯ КОЛЕВА: Не, казвам на вниманието, защото ние сме част от системата. Все пак сме в Закона за съдебната власт. Просто го казвам като сведение, предполагам, че и другаде е така.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Има огромно забавяне в конкурсите. Това няма никакво съмнение. Пак ще дам пример, конкурса за гражданско и търговско отделение в Софийски градски съд не е приключил от 2016 г. Какво сме направили до сега? Обявихме началото на м. януари хоризонтален конкурс за районен съд като начини за справяне с проблема с кадрите. В районния съд проблемът не са местата, те места имат. Няма хора, които да започнат да работят веднага. Това беше причината ние да обявим конкурс за районен съд, респективно да помолим председателите на Върховния съд и Апелативния съд да командирова хора, които да започнат веднага да работят и да тръгнем процедура по чл. 194, ал. 1. Защо отидохме на чл. 194, ал. 1? Защото конкурса беше обявен януари, а конкурсната комисия се сформира на 19 септември. Ние сме много далеч от края на този конкурс.

Какво направихме после? Обявихме конкурс за апелативен съд. Не беше обявяван отдавна. Обявихме всички места за апелативен съд. Какво ще направим сега? До седмица, максимум две, ще обявим конкурс за окръжен съд с амбицията да изпълним задължението в закона и до края на годината да обявим районен съд. Какви са проблемите? Колеги, конкурса така, както е разписан тук, изисква атестиране. Атестирането е дълга и сложна дейност. Как се прави една атестация? Понеже в момента пиша атестацията, днес трябва да я довърша и да я предам, атестацията на съдия Калибацев, който е съдия в Районен съд – Пловдив, нали това правя сега.

За да я направя, понеже е последната, която правя, да ви кажа как става. Първо трябва да се отиде на място в съответния съд, трябва да се слуша съдебно заседание, след това трябва да

се проведе дискусия със съдията, който е атестиран. За да се дискутира с него - нали не е хубаво е да се говори за неща, които са извън материята. За целия 5-годишен период съответния атестиращ или комисията трябва да е прочела всички отменени актове. Някой имат по 2, други имат по 200 акта. След което трябва да се отиде в деловодството, там се взимат на случаен принцип различни дела да се четат. След това се дискутира с някой от колегите на съответния атестиран и след това се пише дълга форма. След това минава на КАК. След КАК се предлага в Съдийска колегия, като преди това, ако атестирания не е доволен от получената оценка, той може да я възрази. КАК пак се събира, казва да/не и в резултат то вече влиза на колегия. Едно атестиране е от между два, четири до пет месец. Тази година КАК трябва да направи около 300 атестирания. Направили сме 100. Трябват още 200. Догодина ние ще имаме 400 атестирания. Ако не направим атестирането, конкурса трудно ще тръгне. Това беше причината обявен конкурс януари за ВКС, да бъде приключен (за наказателна колегия) юли месец, ако се не лъжа, а за гражданска – септември. Проблемът е в атестациите. И пак казвам, за ВКС не беше толкова страшно, там трябваше да направим 20 или 25. Между другото всички съм ги правил аз, защото нямаше кой друг, тъй като само трима от КАК имаха възможност да пишат атестации – аз, Кояджиков и Имова. Останалите бяха или членове на конкурсната комисия, или резервни, или участници в конкурса. От тази гледна точка всеки един от нас пишеше атестации. Същото е и с гражданска колегия. Ще имаме този проблем и с апелативния съд по същия начин, до окръжен съд ще е още по-страшно, защото кандидатите вече ще са стотици. Какво можем да направим? Това беше причината да се опитаме да разширим броя на членовете.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Само един процедурен въпрос. Обжалват ли се, могат ли да се обжалват атестациите?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Могат, но не и точките. Могат крайната оценка, много добра и т. н. Доколкото знам не сме имали обжалване в този конкурс, не сме имали и възразяване. Имаше обаче възражение по конкурса за гражданска колегия, което беше причина ние да трябва да изслушаме възразяващите. Не мога да се сетя кой беше колегата - да изслушаме възражението и едва след това ние да приемем атестацията. Без атестация конкурсната комисия не може да го направи.

Защо се бави? Бавят се, защото такъв е законът. Изисква се дълъг период на атестиране и дълъг период на четене на дела, плюс излизане на резултатите. И още едно нещо, което е много важно. Имаше огромен брой жалби от колеги, които възразяват на приетото е ЗСВ принцип на отседналост. Да нямаш право да участваш в конкурс, ако не си бил три години на съответната длъжност, те твърдят, че когато са отишли в съответните съдилища, това правило не е било прието, респективно те не са знаели и може би е нямало да кандидатстват. Примерно от Перник е отишъл в Бургас. Това беше причината първия конкурс, който обявихме, ние да бъдем залети с жалби, а те бяха двуцифрено число жалби във Върховен административен съд. И на ВАС му трябваша около 6 месеца, за да се произнесе по всички жалби и ние на практика да започнем да конструираме комисията.

Колеги, още нещо ще ви кажа. ВСС си е ВСС, конкурсите са си конкурси, обаче съдът си съд. Всеки конкурс се жали в съд. Когато отиде във ВАС, тогава ВСС няма никакви права, нито правомощия и Слава Богу. Какво се случва? Скоро гледах една справка, че имаме над 40 дела

свързани с конкурси във ВАС. Вие помните, имахме питане до Конституционния съд, в резултат на което имахме спрени дела, на практика беше пълен блокаж. Сега се надявам те да се раздвижат, но чисто технологично и законово конкурсите са бавят по тези причини. Бавна и тромава процедура по атестиране, липса на достатъчно потенциал да се извършат стотици атестации и възможност за възразяване на атестация, необходимост от изслушване от колеги и възможност за атакуване пред съд, но не съм аз човекът, който ще каже, че това е погрешно.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Колко стъпки до окончателния резултат от класирането могат да се обжалват и това не забавя ли излишно?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Според мен може да се атакува атестацията, след това самия акт за класирането.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: А какво показва статистиката на делата във ВАС? Какво се потвърждава - решението на КАК или ?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: О, не знам. Тук съм не подготвен.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Много Ви благодаря.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Надявам се, че съм бил полезен, това беше идеята. Пак ви казвам, че това, което казвам го казвам от качеството на член на КАК, но не мога да ангажирам никой.

ДОБРИН БЛАГОЕВ: Само да Ви питам за атестацията, Вие така хубаво го обяснихте. Тя много време отнема, няма ли някакъв друг начин да се измисли? Повече хора да участват?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Знаете ли, начините са два. Единият начин е помощ на тази атестационна комисия – това са колегите по места, които практически правят атестацията и ни я изпращат. Висшият съдебен съвет се доверява и нещо коригира. Това беше старият механизъм.

Много малък процент от атестациите за една година сме приели - една или две атестации не са много добри. Замисляли сме се защо така се получава, но това е факт. Друга една тенденция, която е видима – не знам дали сте обърнали внимание, този съвет доста често бламира становището на КАК по отношение на атестациите – КАК дава една оценка, а при приемането на атестациите тя се коригира. Не се връща на КАК да я доработят, а я коригират. Видимо е. Дори на последното заседание го сторихме по отношение на двама или трима колеги, но това е редът. Най-големият проблем пред ВСС е скоростта на правене на атестациите.

Накрая пак ще спомена името си. Когато бях атестиран по стария ред ми бяха поставени 91 точки оценка, като там „много добра“ беше от 91 до 100 т., ако не се лъжа. Но на конкурсът, на който се явих, имаше много хора със 100 т. – максимална, и те бяха класирани по-назад. Така, че проблемите, които сега дефинираме са били и преди.

Благодаря ви за вниманието, желая ви успешна работа.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, да ви припомня, че в предишния състав на ВСС беше приета процедура, по която членове на Гражданския съвет могат да участват в заседанията – ако си спомняте, на определени комисии на ВСС.

Г-н Шекерджиев, бих искала да ви попитам, ако някои от нашите членове изрази желание да участва в заседанието на 1 октомври..., т. е. да се обърнем към председателя...

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Категорично не мога да взема такова становище. Ние си имаме председател на КАК. Това първо. Но освен това заседанията на КАК принципно не са публични. Резултатите от това са публични – такова е изискването на закона.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да, да. Ние си имаме Процедура за участие, която е приета от ВСС и допуска членове на Гражданския съвет да участват. Добре. Благодаря Ви за участието.

/Красимир Шекерджиев напуска залата./

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, г-жо Георгиева, пак ви казвам, ако желаете да участвате в заседанието на КАК, мога да изпратя писмо, защото имаме Процедура, по която членове на Гражданския съвет могат да участват. Въпросът е, че Вие направихте запитването и сте вносител.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Не искам да го приема като личен интерес.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Добре, подканям ви – ако някой има интерес, мога да напиша писмо. Ако иска и г-н Брегов.

ОТ ЗАЛАТА: Да направим почивка.

/Говорят едновременно./

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Бих искала да ви представя експозето си, защото тематиката е много специфична, но съм сигурна, че представлява интерес за всеки един гражданин за обществото.

ОТ ЗАЛАТА: Да, но не е ли малко лично. Говорим за точка от дневния ред така, че нека да я изслушаме.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Предлагам да прекратим всички реплики и да преминем към т. 2.

ОТ ЗАЛАТА: Да, но нека да чуем експозето. Има предложение – да обсъдим и да излезем с акт по тази точка.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: По всичко. По всички въпроси ще излезем с акт.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Не знам дали по всички въпроси – това ще го гласуваме.

/Говорят едновременно./

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Заповядайте, г-н Герджиков.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Ще се мотивирам защо мисля така. Според мен, въпросът, който г-жа Георгиева повдига, е важен, защото той е елемент от ресурсното обезпечаване на съдебната власт. Без достатъчно добри, подготвени и добре подбрани кадри, не може да говори за реформиране на тази система – веднъж. И втори път – този въпрос има отношение и към това, което пряко ни е възложено – знаете, на Гражданския съвет. А именно – разработване на Доклад за публичността в съдебната власт. Т. е. да има критерии, да има начин за определяне на достатъчно кадрово израстване, достатъчно прозрачен. Те за нас ако не са прозрачни не знам как е за гражданското общество. Поради което в тези две насоки трябва да излезем с акт на Гражданския акт.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Добре, да формулираме текст за акт.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Моето предложение е следното: Гражданският съвет изразява становище, че съществена процедура за ресурсното обезпечаване на съдебната власт при подборът на кадрите от изключително значение е бъде достатъчно публичен.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, предлагам да гласуваме текста, който г-н Герджиков предложи по т. 1 и Гражданският съвет да излезе с този акт.

МАРИЯ КОЛЕВА: Без да сме го формулирали.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Аз го казах като смисъл, може би трябва да се редактира.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Принципно да гласуваме решение, после ще гласуваме текст след почивката.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Сега ще формулираме текста и ще го гласуваме. Текстът е следния: Гражданският съвет подкрепя като съществена процедура обезпечаването на кадрите от съдебната власт, като процедурата по подбора на кадрите трябва да е по-широко публичен.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Предлагам следния текст: Гражданският съвет изразява загриженост, че процедурата по избора на върховни съдии – номера е посочено, мотивацията е със съмнение.

ЕМИЛИЯ НИКОЛОВА: Не. Отиваме пак на лични.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Защо на лични? Като се работи колективно.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Моля текстът на г-н Герджиков, който току-що каза...

МАРИЯ КОЛЕВА: Но ако има алтернативен, да чуем и него и да преценим.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Добре, г-жо Георгиева, може ли да формулирате конкретно,,

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Гражданският съвет изразява загриженост за процедурата по избор на върховни съдии – цитираме конкретно, тъй като същата позволява съмнения за обективност.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Добре. Колеги, първо гласуваме предложението на г-н Герджиков за това, че той апелира принципно към публичност в начина, по който се избират върховни съдии и въобще се кадрува в съдебната система. Моля да гласуваме.

ВЛАДИСЛАВ СЛАВОВ: Първата част е много неясна на предложението. Ако говорим въобще за публичност, да го кажем ясно, че досега нормативната уредба е такава, че фактически не дава достатъчно публичност и гласност. И предложенията ни да бъдат в тази насока – че настояваме за нормативна промяна с оглед на по-широка публичност и гласност на провеждането на конкурсите.

ОТ ЗАЛАТА: Точно така. И аз така смятам. Мисля, че това е по-добър вариант.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Предлагам да се допълни казаното от г-н Славов.

ОТ ЗАЛАТА: Подкрепям съдия Славов. „За“ съм за предложението на г-н Славов.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, текста добива следния вид: Гражданският съвет настоява за нормативна промяна.

ОТ ЗАЛАТА: Г-н Славов, ще допълните ли текста.

ВЛАДИСЛАВ СЛАВОВ: Да. Която да разшири гласността и публичността на провежданите конкурси при назначаване на съдии, прокурори и следователи – на магистрати въобще. Ние чухме колегата, който каза, че законът е спазен.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Абсолютно. Ако помните, ние м. февруари 2017 г. участвахме в две извънредни заседания, където се приеха правилата за дейността както на атестацията и конкурсите на съдии, прокурори и следователи. Имахме представител от Съдийската колегия. Но тогава не сме поставили като условие и не сме обърнали внимание за прозрачността. Сега започват да действат по новите правила.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Ако позволите да допълня, тъй като за сега съм само гост. Г-жа Карагъзова постави много важен въпрос. Може би като стъпка към първата точка, към осъществяването ѝ, да се поиска реализираното на гласуването от ВСС правомощие член на Гражданския съвет да присъства на заседанията на КАК. След като е дадено това правомощие на Гражданския съвет е добре да се възползва.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Въпросът е дали има член на Гражданския съвет, който ще го направи, ако ние го гласуваме и отправим молба към КАК.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Г-жо председател, в процедура сме по гласуване. Освен това имаме процедура за изразяване на желания за участие в комисии. Нали бяхме записали, че се отправя писмено искане от член на Гражданския съвет.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да, много от организациите към онзи момент не са били членове на Гражданския съвет и не са наясно.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Пише го в правилата.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да. Колеги, гласуваме текста, около който се обединиха най-много гласове, формулиран от г-н Славов по т. 1 от дневния ред. Моля да гласуваме акт на Гражданския съвет със следния текст:

Гражданският съвет се обединява около становище, че са необходими спешни нормативни промени, които допълнително да разширят публичността при провеждането на конкурси за назначаване на магистрати, което включва и начина на точкуване на кандидатите от конкурсните комисии.

Гласуване: За – 10, против – няма, въздържали се – 1.
Приема се.

Въздържал се е г-н Брегов от Института за пазарна икономика.

Пак ви казвам – имаме процедура, по която член на Гражданския съвет, желаещ да участва в заседание на комисия на ВСС – случая на КАК, което ще се проведе на 1 октомври, понеделник, може писмено да заяви своето желание и аз, като представляващ, ще отправя към КАК запитване дали това е възможно. Само не си спомням дали режимът беше разрешителен или уведомителен.

ОТ ЗАЛАТА: Разрешителен е.

/Говорят едновременно./

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Тъй като г-н Шекерджиев участва лично и е наясно вече мисля, че това би могло да се ускори, ако следобед внесем писмено с кратък текст. Наясно е в смисъл, че с контекста е запознат.

МАРИЯ КОЛЕВА: Предлагам, ако участва някой, то това да е г-жа Георгиева.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Ако има желание – тя трябва да го заяви.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Аз не искам да се влиза в тази тясна рамка, не я защитавам.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Г-жо Георгиева, това е допълнителна възможност и е като последваща стъпка. Тя не е задължителна, информирам ви, защото вашата организация не е била член на Гражданския съвет към момента на приемането на Процедурата. Конкретно за този казус имате право да поискате участие, като режимът е разрешителен, т. е. комисията трябва да се съгласи.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Да, така е редно.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря.

Сега преминаваме към т. 2 от дневния ред. Г-жо Георгиева, моля, представете темата.

/Владислав Славов напуска залата. Николай Михайлов упълномощава Татяна Лисичкова – Асоциация „Форум“, да гласува от името на Съюза на младите юристи и напуска залата./

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Благодаря. Защо бързам да си направя експозето? Защото смятам, в моята градация, втората тема има по-голямо обществено значение от първата макар, че съдиите, кои ще бъдат върховните съдии, е изключителна тема. Извинявам се за това „постно“ изложение, в смисъл, че нямам никакви картинки, защото, като написах цялата PowerPoint презентация, без да искам го изтрих. Вчера наобяд се оказах без готов материал, тогава седнах и направих само „скелет“, но това, което Ви представям е нещо, което аз ще уплътня с обяснения.

Темата е, вижда се, и сигурно веднага ще се прояви въпрос – Защо правосъдието и политиката ще се смесват? Защото всъщност законите са част от политиката, която Министерския съвет и вносителите от Народното събрание задават, а Народното събрание, това е по втората тема, тъй като съдебната система е третата съставна част на държавната власт, има много пряка връзка между това – какви закони се внасят в Народното събрание, какви закони гласува Народното събрание, които после отиват за приложение в съдебната система, т. е. това е едно триединство и трябва винаги да се знае, това, което се залага в една политика и политическите партии носят политическа отговорност за това, какво се случва накрая със съдебния акт, който излезе, има ли съответствие или разминаване. За съжаление по много закони, не само по този, мога да кажа, че излизат „стилизирани“ решения, които граничат с правото като изкуство и къде се е изгубил поставеният въпрос никой не може да каже.

За това поставям на вниманието Ви тази концепция, която ние подготвяме да проведем кръгла маса и за целите на анализа ще обсъдим всеки един от приетите конфискационни закони. Те до момента са три. В тях ще разгледаме сроковете за проверка на сигналите, по което има много голямо напрежение, разминаване, определения на съдилища, подмяна на определенията, лично влияние, изобщо има много голяма борба там.

Влезли в сила съдебни актове, които сочат за противоречива съдебна практика, каквато се получи в бургаския съд и чак не е за вярване, единият съд по дело на кмет и главен архитект, единият състав на съда прие, че трябва да му бъде запорирано имущество (на кмета), тъй като законът е приложим и ще му го конфискуват, а друг състав (за главния архитект) при същата фактическа обстановка реши, че законът е неприложим. Т. е. за две дела граждански, които произтичат от една фактическа обстановка по наказателно дело, съдът излезе с две решения,

което... просто да се чудиш на какво се дължи. Тогава Апелативен съд - Бургас направи предложение до Върховния съд да излезе с тълкувателно решение в тези случаи и в момента са в процедура по изготвяне на такова тълкувателно решение. Така, че противоречива практика има, както по отношение на сроковете, така и по самите решения.

В тълкуването, в мотивите на някои съдебни актове се забелязват - няма да ги соча, защото ми се изтри презентацията, но когато проведем кръглата маса ще ги снимаме със заличени данни, за да видите за какво става въпрос, смисълът на закона е толкова променен, смесване между двата закона: първият при който се конфискуват имущества, придобити в резултат на престъпна дейност и задължително е необходимо да има влязла в сила присъда, по втори закон, по който се конфискуват вещи, за които не може да се докаже законен произход. Третият закон е съвсем млад още и по него няма какво да се дискутира, но той прави едно обединение между превенцията и реалните действия по борбата с корупцията. Така, че така обяснявам целите, същността на анализа.

Какво целим с тази кръгла маса. Народното събрание по Конституция и по закон има право, в правомощията му е да прави автентични тълкувания на собствените си актове. Това го научихме още първите години от обучението по право. Сега обаче аз прегледах няколко учебника и видях, че тази дейност, тълкувателната дейност на Народното събрание, не знам дали Ви прави впечатление, просто не може да се прочете нищо, като че ли я няма, а пък тя законово не е отпаднала. Започнах проучване, питах този, този, този – да не казвам имена, величия, казват ми: „С този състав на парламента някак си не може да стане, защото трябва много висок правен капацитет, за да направиш тълкувание и то на базата на съдебната практика.“ Така, че ние не се отнасяме с неуважение към Народното събрание, но може би в резултат на тази кръгла маса те трябва все пак да се замислят, че в Парламента, който е законотворчески орган, и се коват закони, трябва да има хора, които разбират от това. То не е каквото ми е дошло на мен на ум и да го напиша на един лист, а това си е система от правни правила, която се преплита в много други закони и за да работи един закон, когато е пуснат в правен оборот, то не трябва да е в кулизия с останалите. И когато те обсъждат правните норми, трябва в обратна проекция да гледат, да наредят няколко закона, а не така да ги гласуват с пряката цел. Трябва да разширят обратна прогресия, за да наредят няколко фактора, които да обсъдят, и тогава да гласуват закона. Така, че това ще бъде едната от целите.

Защо са необходими механизми за конфискация. Тук ще поканим съдия от Конституционния съд, който е работил по решение на Конституционния съд № 6/2012 г., когато се прие втория закон. Тогава имаше много силна атака от адвокатите - от няколко правозащитни организации, които направиха много смислени бележки, защо този закон е белязан с пороци. Решението на Конституционният съд направи няколко корекции, отмени няколко текста, но като цяло прие, че смисълът на тази конфискация е да не се отнемат вещи, които някой законово е придобил, а тези, за които не може да докаже законен произход, като по този начин ще се възстанови справедливостта в обществото. Знаете в момента народът ни е настръхнал от това, че едни много бързо станаха богати без да могат да докажат законен произход, а голяма част от народа ни живее на къшей хляб. За това смятах, че това ще трябва да го направим по този начин.

В подготовката на материала използвах труд - няма да кажа на кого, защото още не е готов, но един суров материал, в който беше изследван историческият опит и... допадна ми книгата на проф. Новкиришка – изключителен труд по Римско публично право (проф. Новкиришка работи в Министерски съвет), след английски учебници по право, такова чудо, такова съвършенство не съм виждала. С интерес прочетох този раздел, в който тя описва за Римското право, което е право на правата, как са постъпвали, когато са натрупани такива несметни богатства от пиратите, например. Минават и заличават всичко и просто няма следа по тях.

А по японските традиции, знаете – харакири и други такива ритуални самоубийства, които по право били, когато човек посегне на живота си и слага преграда между себе си и имуществото на семейството си, така са запазвали имущество, те за това са се самоубивали. Беше ми странно да го разбере.

Българското обичайно право е също много интересно, защото навремето, когато е нямало писани правила, а някой извърши нещо противоправно, цялото село се събира, цялата общност – разтурват му къщата и го прогонват, което също е вид конфискация на това, което си натрупал.

След Френската революция се наблюдава, вече с повишаване на цивилизоваността на обществата, започват да разсъждават дълбоко, конфискацията защо засяга членовете на семействата и те виновни ли са ако някой е вършил нещо, а пък те да останат. Тогава се отменя за кратък период, после обаче се възстановява. В този период и Белгийската конституция претърпява промяна, и те отменят за кратък период, но италианския закон от двадесет и девета година, въпреки, че горе-долу традициите са били все още са били запазени, абсолютно точно очертава случаите, в които трябва да се конфискува имущество на хора, които не богат да докажат произход, хора които са вършили престъпления.

Т. е. в цялата доктрина се смесват – отнемане, когато някой е извършил престъпление и отнемане, когато някой е трупал богатство без да може да докаже, че е убил някой или е откраднал. Тази дискусия в българското право също продължава до момента, в който, с огромно съжаление искам да кажа, че има страшно неразбиране от върховните съдии */шум в залата/...*, но това личи най-много във Върховния съд, когато съдиите смесват видовете конфискация. По нашия закон има конфискация по НК когато по чл. 37, ал. 1, т. 4 – наказание, това е системата на наказанията по българския наказателен кодекс. Това, когато някой извърши нещо го наказват с конфискация. По чл. 53 обаче има друг вид конфискация, когато се отнемат средствата за извършване на престъплението, вещи, чиито употреба, държане, производство са непозволени и това се приема, че не е наказание, а е осигурителна мярка. Върховните съдии обаче, има едно решение, което не знам дали няма да ме е срам да покажа, приемат, че след като те са наложили наказание „конфискация“ и са иззети вещите не трябва КОНПИ да действа, защото вече те са приложили, а плоскостите са различни. Нали разбирате - веднъж го наказват, но натрупаното богатство се отнема по друг ред, по гражданска конфискация.

Съвременния европейски опит, това са страните, в които има закони като нашите, защото при нас знаете, че съпротивата е много голяма. И ако питате защо има такава съпротива към тия закони, знаете, че по дефиниция, че парите управляват света. Че каквото и да говорим,

винаги в едни дебати борбата на идеи се печели от парите, групирани по различни лозунги. В този смисъл отдавна забелязах едно ново - интересна статия за становището на Стивън Хокинг, който доказва, който е обяснил теория на относителността на Айнщайн. Казах си какво ли общо има, обаче, като прочетох статията, разбрах, че това е всъщност което е. Когато до едно тяло се доближи друго тяло с много голяма сила променя време-пространството на основното тяло. И тук си представете - огромния натрупан корупционен капитал, който стои близо до нашето Народно събрание, как дефузира и какви закони се получават. За това смятам, че тази тема, за конфискацията, е изключително важна за цялото ни общество, защото ако ние не пресечем този поток от нелегални пари, нашето Народно събрание ще се превърне в гъба.

МАРИЯ КОЛЕВА: Искам само да добавя, че има и мнения в другата посока. Вие сте ги чували и знаете, че някои смятат, че този закон може да бъде използван като средство за саморазправа с неугодни политически опоненти. И аз съм склонна да го вярвам.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Точно така. Всеки закон може да бъде използван. И наказателния закон може, и данъчните закони могат така, че тази характеристика, тази слабост и това оправдание за някой е така. Но когато се обсъждаше корупционната политика на България и Румъния на европейски форуми, на които аз представлявах българската прокуратура, изтъквах мнението, че борбата с корупцията не трябва да се взема „на мръсна газ“, както го направиха в Румъния, защото ще се получи това, което стана. Те опитаха какво значи „мръсна газ“ – обясних го.

Борбата с корупцията се води в коалиция, с много ясни правила, за да се избегне това съмнение. Защото винаги най-лесно е да оправдаеш това, което си правил, с това, че някой иска да те удари с бухалката, но този закон не позволява удар с бухалката на лица, които не са трупали пари. Сигурна съм, че нито аз, че нито някой от тук може да бъде ударен с бухалката на законите на КОНПИ. Защото първо са ясни критериите, в които действа, условието, в което действа и просто няма как. А това, че има съпротива е точно резултат от голямото тяло, което се опитва да запази своята близост и да влияе върху Народното събрание.

Три са приетите закони. Това е първият закон, който казах, че се отнема имущество придобито от престъпна дейност. Този закон се отмени и в края на приложението му се получи нещо, което е изключителен срам за цялата правосъдна система. Излезе едно тълкувателно решение, с което се казва приблизително същото - там ще го покаже резолюцията по този акт. Всички дела, които са водени преди влизане на Специализирания съд - повечето от делата бяха в Специализирания съд, от които произтичаха действията на КОНПИ. Всички тези дела, които са приключени от обикновената прокуратура и са били вкарани в обикновените съдилища се прекратяват, изпращат се в специализираните прокуратура и съд, защото вече имало нови правила. Не можах да повярвам. В Англия например дискрецията на съдиите позволява – ако един много голям бизнесмен, който има хиляда работници, каквото и да е направил, за да не останат тези хиляда души без работа, съдът има право да си замълчи и да не вземе никакви мерки, за да разтури бизнеса на този човек, заради хляба на тези хиляда души. В България, в бедна България, когато приключването на едно дело е толкова дълъг и тежък въпрос – с лека ръка Върховният съд каза: „Стоп. Почвайте ги отново.“ Защо? Пак експертизи, пак

доказателства, пак процедура, пак обвинителни актове, и въз основа на това тълкувателно решение стотици дела бяха прекратени, дела на КОНПИ. Бяха прекратени.

ДОЙЧИН БЛАГОЕВ: Може би умишлено.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Смятам, че някой свърши услуга на престъпния свят, но това, понеже е трудно да го повярвате, нали?

МАРИЯ КОЛЕВА: Не. Ние сме на такава възраст, когато вече можем повярваме и в лоши неща. Не сме наивни.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Ще покажем какво е тълкувателното решение и ще поискаме от КОНПИ да посочи колко дела прекратиха на това основание. И това всичко е от джоба на българския данъкоплатец.

ДОЙЧИН БЛАГОЕВ: Колко дела, от тези прекратените...?

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Да, и не влязоха повече в съда.

ДОЙЧИН БЛАГОЕВ: Именно.

/Говорят едновременно./

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Целите на този закон само ги маркирам, защото ви казах, че... може би по-добре, защото темите са много и щях да ви държа дълго. То има за цел да ограничи достъпа до престъпно натрупаните пари. Това е основната му цел.

Вторият закон, вече казахме, той има две съществени разлики. Не се изисква да има наказателно производство, т. е. изисква се да има наказателно производство, но дали то е прекратено, спряно няма никакво значение, щом веднъж е образувано КОНПИ продължава да работи. Такъв беше случаят с един бивш депутат дето му прекратиха делото. Човекът успя да се уреди, обаче при КОНПИ не може и там продължават исковете за милиони. Така, че тази служба работи абсолютно по ноти. Пак съм изложила в конституционното решение какви са целите.

Последният закон са уредени връзката между борбата с корупцията и превенцията. В чл. 3 за първи път в българското право се дава дефиниция на корупция, която между другото е трудно да се даде и в международен мащаб, защото има няколко дефиниции, обаче винаги има някой, който нещо прави.

Това е което исках да Ви кажа. И какво искам с това, което Ви показах? Тази кръгла маса с за авторитета на нашия Граждански съвет, да бъде проведена съвместно с Гражданския съвет или от името на Гражданския съвет в Народното събрание, съвместно с КОНПИ и правната комисия на Народното събрание. Мисля, че ако успеем да го направим...

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Може би и антикорупционната на Народното събрание. И те имат отношение.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: И тях да, ще ги попитаме. Ако искат. Да. И двете комисии в Народното събрание. Мисля, че по този начин ще покажем, че Гражданския съвет към Висшия съдебен съвет не е слуга, не обслужва ничии интереси. Поставяме значими въпроси. Поставяме ги на високо ниво. Искаме да бъдем уважавани, така както ние уважаваме законите на държавата. И когато посочим дефект те да знаят, че ние сме хората, които гледаме в обществена полза. За това ще трябва да гласувате моето предложение.

Не знам дали успях да Ви убедя, че това си струва, но ако видите решенията - едно от последните решения е просто уникално. Съдийка разсъждава. Законът казва: „сдбата на наказателното производство не е от значение за сдбата на гражданския иск, който КОНПИ предявил“, тя обаче започва да „смуче от пръсти“, както тук в защита на определена теза, и казва: „В момента на завеждане на иска е имало наказателно производство, но то е било прекратено и прокуратурата не го е протестирила, значи при завеждането на иска все едно, че е нямало производство.“ Можете ли да го повярвате!? Значи има дело, то било прекратено, по закон няма значение дали е прекратено, спряно или внесено в съда - наказателното дело. В този период, когато се е водело разследването, КОНПИ е внесъл иск, но съдийката, която разглежда този граждански иск в съда започва да разсъждава, че тя няма защо да се произнася, защото тогава в прокуратурата е имало дело, което се е прекратило и те не са го обжалвали, значи са съгласни, че е нямало дело.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря. По т. 2 мисля, че беше достатъчно изчерпателна тази презентация. Темата е много специфична от правна гледна точка - тези конфискационни закони и антикорупционния, последният, който действа. Нашето предложение по т. 2 е Гражданският съвет да излезе с акт относно това, да стане съорганизатор на кръгла маса съвместно с новосъздадената Комисия за противодействие на корупцията и конфискация на незаконно придобитото имущество, Правна комисия на Народното събрание и Антикорупционна комисия на Народното събрание, която да постави на дневен ред, т. е. тази кръгла маса да постави на дневен ред и появилите се проблеми в прилагането в двете области - противодействието на корупцията от една страна и конфискацията на незаконно придобитото имущество, и да предложи последващи мерки за тяхното прилагане. Точно това, което каза г-жа Мила Георгиева, тази тенденция, която е към прекратяване на делата, свързани с конфискация на незаконно придобитото имущество. Съгласни ли са членовете на Гражданския съвет?

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Заради съпротивата, която определени кръгове оказват в обществото, както казва г-жа Колева.

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Може би, за да има основание Гражданския съвет да предложи, да вметнете и думичките „основавайки се на делата“ както г-жа Георгиева всъщност се обоснова. При това положение Съветът би имал основание Гражданският съвет да предлага такова нещо.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Това е тема, която е в обществен интерес. Съгласна съм, че е обществен интерес да се конфискува незаконно придобитото имущество в полза на държавата. Това е един въпрос, който е напълно в рамките на това, което се очаква Гражданският съвет към ВСС да инициира. Мисля, че въпросът за корупцията е един от основните, за които ние трябва да не спираме да поставяме. При положение, че ни е подадена ръка от КОНПИ – те ни дават възможността на един такъв висок форум, какъвто е Народното събрание, да направим съвместно мероприятие.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Пред всички посланици предлагам да го направим.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Тогава вече логистиката ще бъде, медиите ще присъстват, мисля че ще е от изключителна полза. Един път като важност на темата, от друга страна като част от институционалното съществуване на Гражданския съвет и неговото

представяне пред широката общественост. Който е съгласен? Г-н Герджиков иска думата, заповядайте.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Благодаря. Първо искам да благодаря на г-жа Георгиева за интересната информация, която беше подготвила за нас. Освен това знаем всички, самото писане на актове от само себе си не произвежда никакви действия. Добре е да помислим и в тази насока. Имаше предложение от г-жа Георгиева да се организира кръгла маса по въпроса така, че предлагам да добавим и втора точка, освен, че изразяваме становище, както е по първа.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не, че сме съгласни да станем съорганизатори на кръглата маса.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Да, и втора точка, за да предизвикаме действие, да упълномощим г-жа Георгиева да извърши действие по организацията на такъв вид кръгла маса.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: И подготовка на материалите, защото темата е много специфична, правна.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Това имам предвид.

ДОЙЧИН БЛАГОЕВ: Това, което казахте да го напишете, за да се подготвим.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Вие да организирате и ние ще Ви съдействаме. Разбира се.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Аз ще копирам и актовете, които ще обсъждаме, което споменах – двете решения бургаските и др..

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Институционално Гражданският съвет да стане съорганизатор като темата бъде представена по същество от г-жа Мила Георгиева:

ДОЙЧИН БЛАГОЕВ: По повод на съорганизатор – дали не пренебрегваме Министерство на правосъдието, не трябва ли да го включим и него?

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Ще стане много политическо и ще кажат, че им правим имидж. Ние бягаме от това.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не, те нямат отношение към правоприлагането на Закона за конфискацията. Тази комисия всъщност е към Министерски съвет – КПКОНПИ, новата.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Внимавам да не ни кажат, че правим PR на управляващите, на Министерството...

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Имаме предложение да гласуваме двете точки.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, моля да гласуваме акт със следния текст:

1. Гражданският съвет приема решение, с което да стане съорганизатор на кръгла маса, съвместно с новосъздадената Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), Комисия по правни въпроси и Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата към Народното събрание на Република България, която да постави на дневен ред появилите се проблеми в правоприлагането в двете области (противодействие на корупцията и конфискация на незаконно придобитото имущество) и да предложи последяващи мерки за тяхното преодоляване.

2. Представяне по темата на кръглата маса от страна на Гражданския съвет (презентация) да изнесе г-жа Мила Георгиева, председател на УС на Център за приложно-правни изследвания и практики, член на ГС към ВСС.

Гласуване: за – 10, против – няма, въздържали се – няма.
Приема се.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Значи с пълно единодушие. Но вие всички ще бъдете поканени и ви моля да дойдете.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да. Във всички покани нашето лого ще съществува и Гражданският съвет към ВСС ще бъде видим на този междуинституционален форум. Отново ще поканим много медии и представители на посолствата.

За протокола да уточня, че г-н Славов и г-н Михайлов напуснаха заседанието поради други ангажименти, като г-н Михайлов упълномощи г-жа Лисичкова да гласува за Съюза на младите юристи. Г-н Славов не упълномощи друга организация

ОТ ЗАЛАТА: А посолствата защо?

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: От гледна точка на това, че в България хората се опитват да правят нещо по въпросите с корупцията. Имайте предвид, че няма да бъдат поканени само „обичайните заподозрени“ – на Европейския съюз и на Съединените щати, а ще бъде поканен посланикът на Русия, на Китай и т. н.

/Говорят едновременно./

БОГДАНА ЛАЗАРОВА: Само да вметна. Посланиците имат отношение, поканването им е хубаво, защото първо България се прочу по целия свят, че е най-корумпираната. Хубаво е каквото се прави по въпроса да се чуе навън. И второ по-важната причина е, че конфискациите - купуването на това и на онова с мръсни пари далеч не се ограничава в рамките на България, а обикновено имаме купуване къде ли не по света. Т. е. този въпрос в определен момент засяга и държави извън България. Така, че може би има основание, някакво, за да бъдат поканени посланици.

МАРИЯ КОЛЕВА: Относно посланиците трябва да има реципрочност. Дали наши посланици са били канени на подобни срещи!?

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Да се придържаме към Правилата и заседанието ни да върви по тях. Т. е. има организация, която тепърва ще бъде приета или не. Затова нека да присъстват в заседанието без да участват.

МАРИЯ КОЛЕВА: Да и да дават предложения. Може би това трябваше да бъде първа точка, за да обсъдим кандидатурата им преди темите по дневния ред.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Те могат от следващото заседание да участват. Нека да спазваме Правилата, без да се налага председателят всеки път да обяснява какви са те. Идвайки на заседание, всеки член трябва да е запознат с тях и да не си губим времето със запознаването им. Това е като вметка.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, преминаваме към т. 3 от дневния ред, както е по нашите Правила. Фондация „Институтът за правна информация, чийто представител тук е Михаил Бояджиев, е подал своята заявка за член на Гражданския съвет. Този формуляр е изпратен на всички вас предварително, където са описани основните детайли във връзка с

организацията, както е по Правилата. Тук е г-н Бояджиев, за да представи лично кандидатурата и мотивите. Моля, заповядайте, г-н Бояджиев.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Много благодаря, г-жо председател, за възможността да присъствам и да разгледаме моята кандидатура, на организацията, която представлявам – Фондация „Институт за правна информация“. Това е нова организация. Всъщност аз съм неин учредител заедно с няколко млади колеги, които са юристи, адвокати практикуващи. Позволихме си да кандидатстваме въпреки, че сме създадени тази година, защото считаме, че е важно Гражданския съвет към Висш съдебен съвет да дава път и възможност на млади хора да участват в неговата работа.

На второ място считам, че е важно за повишаване на доверието в съдебната система, нещо което липсва, и което настоящата дискусия до сега показва – информацията. За да може да се взимат решения, за да може обществото да бъде убедено и да повишава доверието към съответната институция трябва да има обмен на информация. Точно това е фокусът на нашата организация – правна информация за хората, за правилна оценка на процесите, които се случват в съдебната система, и на възможността те да знаят защо и как се взимат тези решения. Това е мое дълбоко убеждение.

Аз лично реших да организирам тази организация, защото съм в процесите на съдебната реформа от 1997 г. По една или друга причина участвам в проекти, които са финансирани по линия на Американската агенция за международно развитие USID, както и на Европейски програми и проекти. В доста от съдебните състави, да не кажа във всички съдебни състави на Висшия съдебен съвет след тази година, след деветдесет и седма година участвам в партньорства по един или друг проект. Т. е. всичко онова, което сега обсъждаме като фундамент, като основа беше създадено именно по линия на тези програми и проекти. За мен последните години е неясно и необяснимо защо, въпреки всички тези усилия, продължава да има общо възприето мнение и ниска степен на доверие в работата на институциите свързани със съдебната система.

Считам, че Гражданският съвет е изключително полезна институция, въпреки обратното мнение на много хора, аз считам, че той е изключително важен и полезен, и е един много подходящ механизъм да се случва дискусията, защото това, което липсва е една професионална и обективна дискусия. И наистина факта, че членове на Висшия съдебен съвет присъстват на нашите заседания е една много добра индикация. В случай поздравявам ръководството на Гражданския съвет за този тип отношения, които се създават. Мисля, че Гражданският съвет ще има нужда от повече подкрепа във връзка с измененията на Закона за съдебната власт, където се създава Съвет за партньорство. Това ние ще трябва да дискутираме и мисля, че трябва да заемем една активна позиция, ако приемете, по отношение на активното участие на тази нова институция, която се създава.

В тази връзка, мисля, че ще е разумно Гражданския съвет да засили своята активност във връзка с работата на организациите, които са по места. Не може цялата активност на Гражданския съвет и работата им да бъде фокусирана в това да дискутираме проблеми в София. Например Висш съдебен съвет организира едно изнесено заседание във Варна, на което аз предлагам, тези хора – аз лично ще присъствам, тези хора, които желаят от членовете на

Гражданския съвет да присъстват също, да организираме нещо като изнесено заседание, заедно с Висшия съдебен съвет. Защо? Защото проблемът, който ще се дискутира във Варна е изключително важен за съдебния район във Варна и ние трябва да покажем нашата гражданска съпричастност към решаването на тези проблеми. Не е въпросът само да критикуваме и да изискваме, а там където има положителни предложения и идеи ние да ги подкрепяме. И в тази връзка считам и моята роля за важна, за подкрепяща дейността на Гражданския съвет, а и виждам потенциал за осъществяването ѝ поради дългите години участие в тези процеси и изграденото доверие към мен и към екипа, който имам в съдебната система.

В тази връзка считам, че може да подкрепям дейността на Гражданския съвет доста сериозно и именно като негов член. Ако имате въпроси съм готов да отговарям. С доста от колегите тук се познаваме по различни поводи.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, заповядайте за въпроси към г-н Бояджиев.

Да, аз също познавам г-н Бояджиев от повече от десет години. Засичали сме се професионално в инициативи, една, от които беше създаването на Националния институт на правосъдието и неговото укрепване като такъв, преди години. Той се помещаваше в една стая с двама човека, а сега виждате в какво се превърна с подкрепата на хора като г-н Бояджиев.

Според мен за една организация не е важно от кога тя съществува, коя е датата на нейното учредяване, а кои са хората и техният опит, който стои зад тази организация, защото може една организация съвсем нова, да е учредена от хора, които притежават съществен опит в това, което поставят в целите на организацията.

Г-н Бояджиев, кои са учредителите?

МАРИЯ КОЛЕВА: Какъв е състава на организацията?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Председател на организацията е Андон Добчев, който е син на известния юрист Петко Добчев. Други членове са двама млади колеги, които са участвали в различни международни проекти – Яна Даскалова и Христина Пантева.

Това е екипът, който в момента полага инициативата да стартираме няколко проекта, единият от които е да разширим участието си в НИП във връзка с предстоящи обучения - достъп до правна информация чрез Фондация „Глобални библиотеки“. Лично аз съм член на УС на Фондация „Глобални библиотеки“. Имаме изградена мрежа от над хиляда библиотеки, чрез които с компютърно осигуряване по програма, дарена от Фондация „Бил и Мелинда Гейтс“, изградихме мрежа от библиотеки, разширяваме и предоставяме различни видове иновативни продукти за населението.

В тази връзка считам, че е изключително важно да се използва потенциала на гражданските организации, за да съберем колкото се може повече информация за това какво се случва. Защото ние си го дискутирам, това е хубаво, но не знам дали това заседание и изказването на г-н Шекерджиев, което за мен е изключително полезно като позиция, е предавано он-лайн. Мисля, че хората ще се убедят много повече в полезността на институциите и ще бъде повишено доверието, ако имат повече информация - разбира се този, който се интересува и този, който иска да има информация.

Това е част от принципите, които, според мен, ние – като Граждански съвет, трябва да защитаваме. Т. е. ние сме механизъм, в който гражданите взимат участие в един процес.

Дълбоко вярвам в институционалните механизми и затова мисля, че е полезно колкото се може повече хора да участват в тези институции. Поради това не се прави нищо самостоятелно. Искам да консолидираме гражданското участие в процесите на съдебната реформа.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря, г-н Бояджиев. Г-жа Колева иска думата, заповядайте.

МАРИЯ КОЛЕВА: Благодаря. Направих си труда да потърся в интернет информация за вашия институт, но не намерих такава, поради което писмено изразих становище, че сме против вашето участие. Защото – пак казвам, да се разширяваме – добре, но и някой институт на млекарите, пчеларите и т. н. като НПО могат да искат да станат членове на Гражданския съвет. Въпросът е какъв ще бъде приноса. Аз лично не знам приноса на Института за пазарна икономика какъв е в този Граждански съвет.

По начало съм много резервирана към НПО-та не като форма на участие, а като начин на финансиране. А вашият начин на финансиране на мен не ми е ясен, защото е ясно, че който финансира, той задава посоката. Не можах да открия – видях във вашия Устав цели и т. н., чуждестранно финансиране. Мен това лично много ме притеснява. Затова бих искала да чуя нещо по този въпрос.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Заповядайте, г-н Бояджиев.

ИВАН БРЕГОВ: Не, аз имам право на отговор, защото коментирате дейността на организацията, която представлявам.

Твърдо Ви препоръчвам да се запознаете с текстовете на Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

МАРИЯ КОЛЕВА: Питам – какво е участието ви тук, в Гражданския съвет?

ИВАН БРЕГОВ: Участието можете...

/Говорят едновременно./

МАРИЯ КОЛЕВА: Нека да Ви кажа нещо – не съм от вчера в съдебната система, а съм от 29 години. Много добре съм наясно какви „приноси“ – в кавички, имаше Института за пазарна икономика в лицето на лицето на г-н Божидар Данов, когато се въвеждаха някои закони. Един от тях беше Закона за частното съдебно изпълнение, който се въведе по един безобразен начин. Присъствала съм над 20 пъти в Народното събрание, може би Вие не сте присъствал толкова.

ИВАН БРЕГОВ: Много Ви боли за това – да.

МАРИЯ КОЛЕВА: Не ме боли. Боли ме за това, че този Закон беше направен по безобразен начин и видяхме резултатите от това. Години наред държавата се опитва да ги озапти с най-различни промени в законите.

ИВАН БРЕГОВ: А събираемостта повиши ли се?

МАРИЯ КОЛЕВА: Не. Когато Божидар Данов – на Правната комисия. Много моля да се отнасяте сериозно към хора, които са вътре в съдебната система и са изпитали на гърба си всичките промени, които през годините се случват там. Много добре съм наясно кой, защо лобира и кой го вкара в този вид. Затова когато чуя за Институт за пазарна икономика, когато чуя за USID съм изключително предпазлива, защото знам тяхната роля и намеса в законодателството на страната, което не е еднозначно.

Затова, почивайки на моя опит, пак казвам – била съм над 20 пъти в Народното събрание на заседания на правната комисия, точно поради тези закони – и закона, и подзаконовите актове, които са приемаха. Знаем, че това бяха закони, които бяха вкарани под натиск отвън. Казвам го без никакво притеснение, защото това е публична тайна и не мога да кажа, че те са допринесли с нещо. Г-н Божидар Данов – наложи се да го попитам кое от всичките неща е вярно в крайна сметка, защото той тръгна с едни огромни цифри за задлъжнялостта – беше 3 милиарда, после беше 6 милиард, след това 9 милиарда. Накрая го попитах кое от всичките е истина. А знаете ли колко сега е задлъжнялостта – три пъти повече! Т. е. основният аргумент за въвеждане на този закон отпадна. И не се подобри, защото това беше лобистки закон.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Може ли да отговоря на въпроса накратко?

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: По някое време и аз ще искам да кажа нещо.

МАРИЯ КОЛЕВА: Не, аз ще се изкажа, защото най-добре познавам дейността на тези организации, пряко влияещи върху съдебната система.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Само да добавя нещо. Тъй като говорим за американската агенция – тя от 2007 г. не осъществява дейност.

МАРИЯ КОЛЕВА: Напротив!

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Не знам как го виждате. Въпросът е, че от 2007 г. аз не съм забелязал качеството на законите да се е подобрило. Никой – мога да го кажа, не е инвестирал в качеството на законите, освен гражданските организации. Нито една държавна институция, а и виждам тук, че много рядко организациите – като тази на Мила Георгиева, се опитват да правят анализи така, щото гражданските организации да имат позиция пред институциите. Не съм чул някоя друга организация от само себе си да е направила.

МАРИЯ КОЛЕВА: Напротив – има много граждански квоти в Народното събрание.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Оставете гражданските квоти. Кажете ми колко от вашите организации са се опитали – аз казвам, че моята организация до Нова година има намерение да го направи и със сигурност ще внесем предложение до края на годината, но искам да попитам колко от нашите организации са имали ресурс. Съгласен съм, че темата за чуждестранното финансиране е важна. Но въпросът е колко организации са поискали от държавата да финансира реално промени в законите, изследване във връзка с промените – това, което г-жа Георгиева прави, как се прилагат законите.

Казвам, че това не е устойчиво. Съгласен съм с това, че Вие имате възражение по отношение на частното съдебно изпълнение.

МАРИЯ КОЛЕВА: Имам право да ги имам.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Разбира се. Нека да бъде обосновано, нека да бъде направен сравнителен анализ. Запознат съм с професионализъмът в това отношение, не съм за личните нападки. Ако има основание...

МАРИЯ КОЛЕВА: Всеки може да каже, че е лична нападка. И без това нов говор е въведен вече. Когато някой каже истината, то той вече е обвинен в нещата.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Ние сме колеги – работим в съдебната система, нека да говорим с конкретни аргументи. Има и друга позиция. Темите, които захващаме – специално за частното съдебно изпълнение, са много сериозни. Не казвам, че всичко е безпроблемно, но имаше

някаква стъпка, която е направена в опит за реформа. Ние не можем – преди 29 години, да стоим в една и съща позиция. Част сме в една по-голяма система от отношения между държавите и трябва някак да сме в тази среда. Ако не искаме да сме в тази среда – ясно е, че няма да сме в тази среда. Аз си мисля, че искаме да се развиваме и затова трябва да направим усилия да се променим.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Г-н Бояджиев, при нас има такава практика, но г-жа Колева „обърна пирамидката“, ако мога така да се изразя. По принцип който е против се обосновава защо е против. Но ние изпреварихме нещата, защото още не сме гласували.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Колеги, ако всеки ще взема думата, когато пожелае и ще държи дълги плодоарии - имаме регламент, нека да се придържаме към него.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не бих искала да притискам нещата и нещо да пропуснем.

/Говорят едновременно./

МАРИЯ КОЛЕВА: Г-н Герджиков, обосновавам мнението си „против“. Мисля, че аргументите ми са сериозни, пак казвам, че вече 10 години наблюдавам какво се случва и кой какво влияние има в съдебната система. Вие знаете ли USID каква организация са!?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Да, знам много добре – работил съм за нея.

/Говорят едновременно./

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Г-н Герджиков иска думата относно кандидатурата на Фондация „Институт за правна информация“, заповядайте.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Благодаря. Ще бъда кратък. От проведения диалог разбрахме, че има становища и всеки си ги отстоява. Нашето становище в конкретния случай се отличава от това на колежката. Ние сме за това да приемаме повече и по-различни организации, даже ако трябва да са на млекопроизводителите, защото това са хора, които също имат интереси. По наше впечатление могат да реализират тези интереси чрез една подобрена съдебна система и по-скоро – едно подобро правосъдие.

Съдебната система и правосъдието не са на магистратите. Това не е ресурс, който те по някакъв начин си разглеждат и обсъждат. Тук мисля, че е ползвателната роля на нашата организация - да бъде шарена, да бъде различна и да изказва различни становища там, където организациите са специализирани. На мен днес ми беше много интересно да слушам това, което ни каза г-жа Георгиева, защото, макар и да сме го чели, то е било интерпретация на журналисти. Сега чуваме и мнението на професионалисти.

Нашата организация ще подкрепи присъединяването на Фондация „Институт за правна информация“, с които документи бяхме предварително запознати.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря. Г-жо Георгиева, заповядайте.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Ние също ще гласуваме „за“ въпреки, че аз открих много рационално в това, което каза г-жа Колева. Тя е напълно права. И в тази връзка предлагам да посветим едно заседание само на...

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да, относно ефективността на въвеждането на частното съдебно изпълнение. Но това няма отношение към кандидатурата на организацията.

Г-жо Колева, напълно Ви разбирам и поздравявам за отношението, както и за смелостта да се кажат нещата.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Предлагам да направим един анализ с всички промени, които са разгледани в съдебната реформа кой ги е лобирал и какъв е ефекта от тях. Имам готов материал.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Колеги, извинете, но предложението може ли да се обсъди в т. организационни въпроси.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не искам да прибързваме. Всеки, който желае, може да се изкаже по кандидатурата на Фондацията.

МАРИЯ КОЛЕВА: Имам въпрос – защо не дадем време на организацията да докаже дейността си. Тя е създадена тази година, нали така?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Да, така е.

МАРИЯ КОЛЕВА: Ние веднага бързаем да я приемем. Ние бяхме на осмата година.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не, не. Всеки може да се изкаже дали е съгласен или не. Тогава сте кандидатствали. Моето мнение съвпада с Вашето относно ефективността на частното съдебно изпълнение и това, че то беше изцяло финансирано от Американската агенция за международно развитие. Това е съвсем отделен въпрос от кандидатурата на организацията, която днес г-н Бояджиев представи.

Моят въпрос е – какво е професионалното поприще на членовете на УС на организацията? Те са в съдебната система, т. е. те са магистрати?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Изцяло в съдебната система, те са адвокати. Имат публикации в различни издания – сп. „Адвокатски преглед“ и др. Млади хора, всеки от тях има стаж около 10 години.

Една от идеята, както казах съм работил и участвал в създаването на различни организации, не случайно избрах да стартирам нова организация, а не да използвам съществуващи, именно с идеята, че трябва да се даде възможност на млади хора, които имат желание да участват. И второ – да не са обвързани по линия и да търпим критика, каквато слушаме в момента. Защото е хубаво младите хора да имат собствена възможност да се реализират и участват в тези процеси, което за мен е изключително важно. Бъдещето на системата е в младите хора.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря. Колеги, г-н Михайлов – СМЮ, се извини, че трябва да напусне заседанието и упълномощи Асоциация „Форум“ да гласува от името на организацията им по разглежданата в момента точка, като становището им е „против“ приемането на организацията за член на Гражданския съвет поради липса на опит.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Това е аргумент, който дълго време е бил основание и други организации да не са приети за членове на Гражданският съвет. Бих искала да обясня, защото Асоциация „Форум“ е „за“ кандидатурата, а Съюза на младите юристи е „против“ – да не се получи след малко някаква шизофрения, че един път гласувам „за“, а след това – „против“. В мое лице не съм давала такова основание, затова обяснявам това, което след малко ще се случи. Т. е. – като представител на Асоциация „Форум“ ще гласувам „за“, а като упълномощена от Съюза на младите юристи ще гласувам „против“, изразявайки тяхното становище.

По предишни кандидатури на други организации, един от аргументите, с които не са приети, е именно този, че са млади организации, не са се доказали и не са показали с какво могат – също относно двата проекта, разработени в областта на правото, за дейността на съдебната система.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Относно проектите – имаме един.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Това трябваше да го впишете в кандидатурата.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Ако имате проекти, по които сте работил в качеството си на представител на организация, която представяте на днешното заседание, щеше да е интересно да разберем за тях.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Г-н Николов иска думата, заповядайте.

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ: Благодаря. Бих искал един въпрос да задам – за основните ви цели и дейности, които имате като фондация, към какво се стремите? В кой отрасъл, защото всеки един от тук присъстващите членове на Гражданския съвет работи в различно направление – дали служители, дали съдебно изпълнение, дали експертизи. Всеки има своята малка дейност и отрасъл, в който работи. Вие като как виждате вашето участие – целенасочено във всички дейности или конкретно в даден отрасъл?

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да. И въпрос от мен – в обществена полза ли сте или в частна?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: В обществена полза. Ние сме специализирани в подготовката на анализи във връзка с процесите, които се случват в съдебната система.

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ: Искате да кажете, че ще давате становища по различни въпроси?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Да, но с оглед на приобщаване на гражданите в България към тези процеси. Защото един от основните проблеми, както казах, е липсата на информация. Според мен информация по правилния начин, разбираема информация не достига, не се обменя правилно и това по някакъв начин пречи на добрите инициативи, които се случват във всеки един ВСС, в този – изключително, да бъдат разбрани и подкрепени в контекста на съдебната реформа.

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ: В контекста на?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: На съдебната реформа. Гражданският съвет е създаден, за да подкрепя инициативите, да коригира.

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ: Не, той е създаден, според мен, за да бъде коректив по някакъв начин на ВСС.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Критичен поглед. Но, за да можем ние да изразим критична позиция, защото аз виждам, че повечето тук организации са професионални, а ние сме гражданска, нашата позиция трябва да е подкрепена от гражданите. Затова ние сме тук, за да може да осигурим тази подкрепа. Защото колкото и да говорим, организациите, които са вътре в системата винаги имат един поглед върху процесите на системата. Организациите, които са извън и които са дефакто получателите на резултатите от работата на системата, имат друг поглед и други очаквания. Този процес на съгласуване е изключително важен. Той създава напрежение и неразбиране. Ние искаме да повишим разбираемостта за процесите, които се

случват в тази система и мисля, че Гражданския съвет е мястото, където трябва това да се случи институционално. Ние можем да го правим и извън Гражданския съвет и ще продължим да го правим – няма как нашето участие да е прекратително условие за нашите действия. Но мисля, че ще е много по-полезно Гражданският съвет да покаже една отвореност към тези процеси и по-голяма чуваемост към необходимостта.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Г-н Бояджиев, имате ли конкретна тема, с която бихте влезли в дневен ред за заседание?

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Да, направо мога да кажа темата за електронното правосъдие – темата, която стои на дневен ред. Всички тези процеси за натовареността на съдиите, за достъпа до информация, които напоследък се случват, имат своето решение. Стоят законопроекта от не знам колко време, има комисии във ВСС и ние трябва да настояваме гражданите да имат свободен достъп, дистанционен достъп до информацията за своите дела в съдебната система. Това е най-малкото, което можем да направим. Имаме конкретен проект за осъществяване на такава дейност. ВАС, лично съм свидетел как беше един от инициаторите – г-н Славов може да потвърди като бивш председател, ние имахме една от най-напредналите системи за електронно правосъдие. Тогава за първи път беше въведена електронната деловодна система. Какво стана, след като напусна, от 2007 г. до 2017 г.!? Аз не виждам никакъв прогрес.

Има написани законопроекта, но нещата – търговския регистър е част от този проблем, нещата трябва да се фокусират. Ние сме част от един нов дигитален свят и ако не участваме в тези процеси, ние неминуемо ще отпаднем. Аз не искам ние да отпаднем, искам ние да участваме. Даже бидейки лидери на времето, защото аз отдавна участвам в тези процеси и помня, че инициативи, които са били водещи преди време, в момента замират, нямат подкрепа.

Гражданите са тези, които – Гражданският съвет към ВСС трябва да настоява това да се случва. Това е конкретна инициатива. В тази връзка аз казвам къде е капацитета, защото имаме мрежа от такива организации, които могат да ни подкрепят и да стигнем до хората по места. Защото, пак казвам, не е въпросът тук да се случват нещата. Трябва да се подкрепят навсякъде.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря Ви.

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ: Не мисля, че има някаква неяснота по отношение на електронното правосъдие. Знаете, че и административните съдилища, и прокуратурата развиват системи – и ВСС, не се явявам адвокат на ВСС, но ВСС също обяви такава процедура. Всичко е публично, дава се информация за това, не знам до какъв момент е стигнала процедурата за общата система, но доколкото знам тази информация е публична.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Бих искала да Ви прекъсна. Публично е всичко. Толкова години не работи. Имаме проект финансиран от Световната банка и когато дойде един специалист, каза: „Вие това ли разбирате под електронно правосъдието. Та това е електронно деловодство.“

ОТ ЗАЛАТА: Точно така.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Каза още: „С парите, които ви даваме, защото са абсолютно безвъзмездно, вие може да направите космически кораб.“ Направихте система, от която резултатът е нула и сега пак. Защото обществени поръчки се печелят от хора, които разбират, от две и две - четири.

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ: Не съм съгласен, защото си има изисквания.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, моля да се върнем на темата. Гласуваме кандидатурата на Фондация „Институт за правна информация“ за приемане за член на Гражданския съвет към ВСС.

Гласуване: за – 7, против – 2, въздържали се – 1.

Приема се. От днес Фондация „Институт за правна информация“ става член на Гражданския съвет към ВСС. Честито!

За протокола да отбележа, че против са Съюза на младите юристи и Асоциацията на държавните съдебни изпълнители. Въздържал се е Сдружението на администрацията в органите на съдебната власт.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Благодаря. Бих искал да потвърдя поканата си и да организирам изнесено заседание на Гражданския съвет във връзка с посещението на ВСС във Варна. Мисля, че темата е изключително важна – новата сграда и материалното обезпечаване на варненските съдилища със сграден фонд. Мисля, че съдилищата във Варна имат нужда от нашата подкрепа и гражданска позиция това да се случи, защото мисля, че условията, в които работят съдилищата са важна част.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: В заседанието си през м. юни 2017 г. Гражданският съвет разгледа такава тема с активното участие на експерти от ВСС. Тогава те представиха какви са плановете на ВСС за сградния фонд и какво е направено до момента. Такава информация съществува.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Предлагам който желае от членовете на Гражданския съвет – дори и с най-формална позиция, да се организирам и да отидем.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Това ще го обсъдим в т. 5 – организационни въпроси.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Още повече, че съдия от варненски съд беше съпредседател на Гражданския съвет в качеството си на член на ВСС.

МАРИЯ КОЛЕВА: Извън темата бих искала да запitam – защо не ви притеснява, че приемате организации, които се финансират отвън, а ви притеснява кой печели обществените поръчки? Това за мен е абсурдно!

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Те нямат достъп до, не се финансират.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Ние разчитаме на оперативните програми, които в момента се организират от ОПДУ, за да бъдем финансирани.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Не е толкова абсурдно, защото нашата цел е по начало финансиране отвън – от европейски фондове.

МАРИЯ КОЛЕВА: Нашата организация се финансира само от членски внос.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Нашата организация и членски внос не събира – изцяло доброволни сме.

/Говорят едновременно. Богдана Лазарова напуска залата./

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да, права е в много отношения. Също и аз мисля, че изкривяването в момента на финансирането от страна на Фондация „Америка за България“, която може да се нарече наследник по някакъв начин на фондовете на USA, т. е. на Американския инфестичионен фонд, който тя наследи, има едно изкривено финансиране на

определена група НПО-та, които изразяват една и съща политика и изкривяват представата в широката общественост за добрите и лошите в реформата в съдебната система.

/Говорят едновременно./

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Важното да въведем ... */говорят едновременно/* принципи.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: За което абсолютно подкрепям г-жа Колева и разбирам от къде идва това мнение, което е абсолютно вярно.

/Говорят едновременно./

МАРИЯ КОЛЕВА: Добре, кажете какво се подобри, какво направиха НПО-тата за подобряване на управлението!? Напротив, „натвориха“ един куп поразии.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Напротив, НПО-тата не могат да се слагат под един знаменател.

/Говорят едновременно./

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, продължаваме по дневния ред.

Днес формално изтича едногодишния мандат на моето председателство на Гражданския съвет и едногодишния отчетен период. Съжалявам, че след толкова емоционално заседание идва ред на точката, но силно се надявам, че всички организации ще продължат членуването си в Гражданския съвет, въпреки различията, защото всички сме полезни с експертните си мнения.

Обобщеният доклад за периода м. септември 2017 г. – м. септември 2018 г. е пред вас – имате го писмено. Сега мога да ви прочета темите, които сме разгледали през годината, но, за да не се преповтарям, защото много от вас са присъствали, няма да го направя. Предлагам да дооформя този обобщен доклад с вписани темите, които сме разгледали, като отчет и ще ви го изпратя с молба да го публикувате на страниците на организациите си, като членове на Гражданския съвет и да поместите какво сме работил и по какви теми през последните 12 месеца. Това ще бъде Отчет за дейността и ще бъде подписан от мен. Той не се гласува, информативно е.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Нашата организация е съгласна да публикува отчет, след като бъде оформен и изпратен от г-жа Карагъзова. На следващото заседание ще изкажем становище, ако имаме. Точно така.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Във връзка с изтичането на едногодишния мандат следва да се гласува нов мандат на член, който да представлява Гражданския съвет към ВСС, който под формата на председател на Гражданския съвет, тъй като по действащите към момента Правила, Гражданския съвет към ВСС не се представлява от двама съпредседатели, а се представлява от един председател до избора на съпредседател от страна на ВСС.

Писмено няма постъпили кандидатури за председател на Гражданския съвет към ВСС за следващия едногодишен мандат – постъпили официално на имейла на Гражданския съвет или към мен. На днешното заседание всеки един от вас може да издигне кандидатурата на член, който счита, че иска да го представлява през следваща една година, като председател на Гражданския съвет и съпредседател след избор на друг съпредседател от страна на ВСС.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Първо искам да поясня, че се гласува не за лице, а се гласува за организация, която да посочи лице от своя състав и то при положение, че организацията е

съгласна да посочи такова лице. Т. е. някоя организация може да каже, че не желае измежду нейните членове да се излъчва съпредседател. Това първо.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Има ли организация, която не желае да излъчи предложение за съпредседател?

ЕМИЛИЯ ПЕТРОВА: От Сдружение „СЕФИТА“.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: И ние не желаем.

ЕМИЛИЯ НИКОЛОВА: Ние не желаем.

МИХАИЛ БОЯДЖИЕВ: Ние също.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: Вие не можете да вземете участие, защото от следващото заседание имате право на глас.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не, от днешното заседание имат.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: От следващото, защото се утвърждава акта за приемане от ВСС.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: От момента на приемането стават членове на Гражданския съвет.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Винаги е така – от момента на приемането има право да гласува по всички точки.

ТАТЯНА ЛИСИЧКОВА: */чете от Правилата/* „Нови членове в Гражданския съвет се приемат от Гражданския съвет, чието решение се утвърждава от Висшия съдебен съвет.“

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да, утвърждава се. Дава се за информация на ВСС.

ИВАН БРЕГОВ: Заседания на ВСС показват друго. Ако четем протоколите на ВСС, специално по приемането на Годишния плана за работата на ГС към ВСС – два пъти не ни го утвърждават.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Но, както и каза председателя на КПИВ в наше заседание, това, че не го утвърждават, не означава, че не действаме по него.

Г-жа Георгиева иска думата, заповядайте.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Бих искала да дам предложение за организация - предлагам Асоциация „Форум“.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: За Асоциация „Форум“ се издига кандидатура от Мила Георгиева и Център за приложно-правни изследвания и практики – член на Гражданския съвет.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Наблюдавам г-жа Карагъзова как работи. Има нещо, което аз, лично, не мога да направя. Последната седмица преди заседанията тя не поема никакъв друг ангажимент, занимава се с темите, организацията, подготовката – всичко. Не знам дали има някой друг, който да може да отдели толкова енергия и време. Освен това успява да намери баланс във всичките мнения, които се изказват тук, а някои са много конфликтни – както знаете.

Смятам, че тяхната организация – предполагам, че ще избере отново г-жа Карагъзова да представлява Гражданския съвет и ще е добро продължение на всичко, което сме започнали да правим.

Добре е до известна степен да се представлява Съвета от организация, която не е магистратска, защото всички ние, които сме минали по този, както се казва – издухали целия прах, аз нямам никакво противоречие. Всичко, което каже колежката го приемам за чиста монета, защото това е самата истина. Вие гледате с други очи на проблемите на съдебната система и с доста по-голям оптимизъм, докато ние сме отчаяни до краен предел.

МАРИЯ КОЛЕВА: Не бих казала.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Но борбата за демокрация е въпрос на всеки ден и затова продължаваме, независимо, че сме отчаяни от всичко, което се случва – от този разпад на съдебната система. Всички промени, които са направени, са за лошо, с изключение на мандатността и още две-три неща има, които в процедурните закони вече се ускори производството.

С разделянето на ВСС – това е разсичане на Съвета и това беше политика от определени НПО-та, които сега видяхме продукта на техния труд с този избор. Затова аз държа НПО извън съдебната система - да гледа оптимистично на дейността.

Но да се върна на темата – предлагам Асоциация „Форум“.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря, г-жо Георгиева. Колеги, моля за други предложения.

МАРИЯ КОЛЕВА: Колеги, нека да попитаме самата г-жа Карагъзова, която аз също съм съгласна да изберем, дали желае, предвид, че е много ангажирана.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не съм казала, че съм много ангажирана. Мога да кажа, че съм ангажирана и моето участие в Гражданския съвет за мен е един основен ангажимент.

Отправила съм покана към други трима членове на Гражданския съвет да издигна кандидатурата им за председател на Гражданския съвет, но и тримата ми „върнаха топката“ - това искам да кажа.

Моят ентузиазъм продължава, не съм се отчаяла все още макар, че съм на ръба на това да гледам как копаем в една област, която е почти безнадеждна. Все още го правя, мисля, че трябва да се говори истината, да бъдем смели в това, което говорим и да не се страхуваме, да бъдем наистина независими. Смятам, че всичко, което сме направили тук, в Гражданския съвет, от страна на Асоциация „Форум“ е било единствено с цел да се променят нещата към по-добро. Никой не ни го е вменил, никой не ни го е платил. Опитали сме се да бъдем в полза въпреки, че по този начин сме бръкнали много дълбоко в раните и сме си навлекли много гняв и врагове – когато говориш истината.

Отправих покана към г-н Любомир Герджиков, г-жа Светла Дерменджиева и към г-жа Мила Георгиева да заемат председателския пост.

МИЛА ГЕОРГИЕВА: Не, абсурд.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Към момента се явява само моята кандидатура. За мен в момента е много неудобно да водя собствения си избор. Но от позицията си на председател на днешното заседание питам – има ли други предложения?

МАРИЯ КОЛЕВА: Не. За нас е важно да знаем, че няма да отхвърлите предложението, ако предложим и гласуваме.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да. Искам Гражданския съвет да не спира да работи, да не увисне в положение, че няма...

ОТ ЗАЛАТА: Нека да преминем към гласуване. Няма други предложения за председател.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Бих искал да припомня, че за днешното заседание съм упълномощен от г-жа Дерменджиева да представлявам Камарата на независимите оценители. Специално разговарях с г-жа Дерменджиева – нейното предложение е същото – г-жа Карагъзова да бъде избрана, което и ви предавам.

Понеже съм взел думата, ще изразя и моето мнение по въпроса. Действително г-жа Карагъзова много желание влага в работата. Нашата препоръка е да има повече подреденост и по-бързо да минават заседанията – по-стегнато, за да си пестим времето всички.

Имам и един въпрос по повод казаното от колежката – участвате ли – както чуваме, с проект, който ще разработват следващия програмен период и ще има ли възможност да съвместяват работата – изпълнението на проекта и управлението на Гражданския съвет?

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да. Моята професионална област е управлението на проекти, но това по никакъв начин не ми пречи да изпълнявам и тази обществено-полезна дейност, която ме кара да се чувствам много по-полезна.

Много се радвам, че тук има хора, които са смели, ясни и откровени в това, което говорят. Искане ми се Гражданският съвет да не спира своята работа поради липсата на председател и ме радва това, че ние се консолидираме все повече.

Колеги, моля да гласуваме предложението Мария Карагъзова – председател на УС на НПО Асоциация „ФОРУМ“ - член на Гражданския съвет, да бъде председател (до избора на съпредседател от страна на ВСС) и съпредседател от страна НПО (след избора на съпредседател от страна на ВСС) за нов мандат от една година, като мандатът започва да тече от 1 октомври 2018 г. и приключва на 30 септември 2019 г.

Гласуване: За – 9, против – няма, въздържали се – 1.

Приема се.

Въздържал се е г-н Брегов от Института за пазарна икономика.

Благодаря.

/Емилия Николова напуска залата./

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Колеги, преминаваме към последната точка от дневния ред – организационни въпроси.

Постъпила е жалба от Мирчо Стоев Люнгов, гр. Благоевград, заведена под № ВСС-10396 от 14.08.2018 г. Жалбата е до главния инспектор на ИВСС с копие до Гражданския съвет към ВСС. Както разбирате, тя е адресирана до компетентния орган, а в Правилата за действие на Гражданския съвет не е записано, че може да разглеждаме жалби на граждани. Поради което я приемаме за сведение.

Предлагам да обсъдим дата за следващото заседание - 26 октомври. Не виждам други предложения. Моля ви да имате активност по отношение да теми, които да бъдат предлагани, защото повечето теми от Годишния план се изместиха за след м. август. Надявам се есента и зимата да имате по-голяма активност.

ЛЮБОМИР ГЕРДЖИКОВ: Заявих още миналия път – темата за съдебните експерти за България и страните от ЕС. Но ще я формулираме по-подробно и целенасочено.

АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ: От нашата организация предлагаме темата за обучение за съдебна администрация в средното образование.

ПРЕДС. МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Благодаря. Датата за следващото заседание е 26.10.2018 г. с докладчици Сдружение „СЕФИТА“ и Сдружение на администрацията в органите на съдебната власт.

С това закривам днешното заседание. Благодаря ви за участието, пожелавам на всички приятни почивни дни.

Заседанието на Гражданския съвет към Висшия съдебен съвет приключи в 12:20 ч.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ГРАЖДАНСКИЯ СЪВЕТ КЪМ ВСС:**

/п/

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА

*Протоколирал: /п/
Валентина Тесовска
технически сътрудник*